

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

Liber XII. De tutoribus, & tutelis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

adipisceretur, vt auctores Dionysius Halicarnassensis, in 2. Gellius lib. 1. c. 12. & alii.

¶ Tertio soluitur emancipatione potestas, dum pater eam magistratu legitimo proficitur, sublati antiquorum circuitibus de quibus supra diximus, se eam potestate manuum suamittere, l. pen. & fin. de eman. liber. C. §. prater ea, quib. mod. ius patr. par. sol. Trina autem emancipatio ad hoc, vt plene iuris sui esset filius olim requirebatur lege duodecim tabul. in filiis primi gradus. Ceteri autem liberi, prater filium, tam masculi, quam feminæ, vna mancipatione & manumissione sui iuris fiebant, vt ait Vlpian in tit. ex corpore iuris, tit. 10.

¶ Quarto, lex est Numæ Dio. Hali. in 2. Si pater permiserit filio uxorem ducere, futuram bonorum & sacrorum iuxta leges participem, patri post hac nullum ius esto vendendi filium. Vnde ex eo immutata, & si non sublata censeatur potestas. Et nunc in Gallia ex consuetudine quorundam locorum, filius ducens uxorem habetur pro emancipato, & vt sui iuris in omnibus acquisitionibus, vt apud Bituriges in consuet. Bitur. tit. de iur. & stat. perso. §. 2. Et hanc consuetudinē & statutum si fiat hac de re valere ait Bartolus, l. si maritus. §. legis Julia, ad l. l. de adult. Receptumque consuetudine Senenli, Consuet. de sens. tit. de Bail. art. 148. Blefensi, Consuet. de Blois, tit. de l' estat des person. art. 1. Burgundia, Bourgoge tit. des enfans de plisse, tit. §. 3.

¶ Quinto, tacite præsumitur emancipatus filius, si pater eum diu passus sit res eius, vt patremfam gerere ex rescripto Antonini, l. 1. de eman. liber. lib. 8. tit. 47. Paulus autem Iurifcon. in l. sicum fideicomissa. 16. §. Aristo. qui & a quib. manum. lib. non fiant, li. 40. P. tit. 9. Diu verbum decennium interpretatur, ad præfribendam libertatem sufficiens tempus, quando manumissio a non habente potestatem facta fuit. Sine autem manumissione Diocletia. & Maximianus bonæ fidei possessionem pro libertate viginti annos præscribit, Diocl. & Max. in l. 2. de long. temp. præscr. que pro libertate, non contra libertatem opponitur, lib. 7. C. tit. 22. Et ita hodie feruari tradunt Andr. Barbaria, in l. sciendum, col. 26. in fin. vers. & adduco. de ver. oblig. Baldus in l. post mortem, de adop. filiumfam. qui per viginti annos seorsum a patre habitauerit negotiando, vt emancipatus, pro emancipato haberi. Meminit & Const. Harmonopolus lib. 1. propt. iur. tit. 18. nouellæ constitutionis Cæsarit Leonis, qua filius habetur pro tacite emanci-

pato, qui non contradicente patre, sibi certum & stabile viuendi genus delegit, si res suas prudenter & studiose gerenti minime aduersatus est, per se viuere eum permittens quamuis necdum ad eam perueniret ætatem, qua matrimonium contrahere possit. Quia ex diuturnitate temporis omnia præsumuntur solemniter acta, omniaque necessaria solemnitati supplentur, vt in aliis, l. qui in aliena, §. sed si non, de acq. her. in P. l. cum de in rem verso, de vsur. l. hoc iure, §. ductus aque, d. ag. quorid. & est. l. 1. §. denique, de ag. plu. arc. l. sciendum, de verb. oblig. Et ideo non officit rescriptum Dioclet. & Maximiani, l. non nudo 3. de emancip. libero, lib. 8. C. tit. 49. quo deciditur, non nudo consensu patria potestate liberis, sed solemniter acti liberari: nam hoc silentio paterno, neque nudus consensus, sed solemniter præsumitur. Sed & hic tempore breuiori ex consuetudinibus singulorum locorum liberari potestate obseruabis, vt iuxta per annum Burdegalæ seorsum filius habitauerit a patre, §. 2. de stat. pers. in consuet. Burdeg. & ibi Ferronius. In Burgundia quoque seorsum a patre habitans, pro emancipato habetur, in consuet. Burg. tit. des enfans, de plusi, tit. §. 3.

¶ Sexto tradunt Interpretes, Bal. in c. 1. §. 1. de duob. fratri. A. lexand. in l. si quis testam. fac. poss. & alii supr. citati, ex generali consuetudine Galliarum maiorem 25. annis posse esse in iudicio, vt supra diximus in effectibus huius potestatis, sine auctoritate patris, posse testari, codicillari, & contrahere, eo quod habeatur pro emancipato, talique reputetur.

¶ Postremo modo soluitur patria potestas morte naturali filii, aut patris, dummodo postea nepos incidat in aui potestatem, §. 1. quib. mod. ius patr. po. sol. l. nepotes. de iis qui sunt sui vel alien. iur. in P. que & in morte ciuili contingente locum habent, §. cum autem, quib. mod. ius patr. po. sol. l. si qua pena, de iis qui sunt sui vel alien. iur. Suspenditur autem potestas capto patre ab hostibus, l. in bello §. si quis captiatur, de capti. P. §. si ab hostibus, dicit. tit. quib. mod. ius Vlpian in tit. 10. nam & eo postliminii iure reuerfo, eandem recipit: Sicuti & deportatus relictus, l. si §. minor, de senten. pass. ressit. lib. 9. C. Si patri, inquit Vlpianus in fragmen. seu titul. tit. 10. vel filio aqua & igni interdicitum est, patria potestas tollitur, quia peregrinus sit, cui aqua & igni interdicitum est. Neque autem, peregrinus cinem Romanum, neque cinis Romanus peregrinum in potestate habere potest.

DE TUTORIBVS ET TUTELA LIBER XII.

De Tutoria potestate, & Tutelis in genere. Cap. 1.

Lib. 1. Instit. tit. 13. Lib. 5. C. tit. 28. Lib. 26. P. tit. 1.

- 1 Continuatio libri.
- 2 Personarum alia diuisio, in eas qua in suam tutelam venerunt, Et que non venerunt, & que tutelam aliorum habent.
- 3 In tutela sua qui sunt.
- 4 Pupillus, & impubes quis dicatur.
- 5 Orphanus quis.
- 6 Tutores qui, & quare, & tutela.
- 7 Tutela personarum cur introductio ratione, primaque a naturali hominum omnium coniunctione.
- 8 Tutela seu curatio diuina & humana. Humana alia inuitis, alia volentibus imperat.
- 9 Tutela & curatio minorum & subditorum in utilitatem eorum indita.
- 10 Tutorum & curatorum fides maxime cur desiderata.
- 11 Pupilli alendi, ubi sine suspitione alii possunt.
- 12 Pupilli pupillane a tutoribus debent instrui, & moribus bonis erudiri.
- 13 Tutela prospicit & rebus minorum.
- 14 Q. Fabii Maximi filio ob prodigialitatem bonis interdicitum.
- 15 Tutor Senatori prodigo, vt pupillo, datus a Tiberio.
- 16 Tutores etiam filiabus puberibus dati.

¶ Vblata est medio vel e viuus patria potestate, diximus filios sui iuris effici: hoc tamē aliam recipit interpretationem. Vt interdum non plene sui iuris efficiantur, a-

liquando plene. ¶ Atque hoc ideo alia distinctio personarum consideranda est, ratione ætatis filiorum potestate liberatorum: vt personæ aliæ dicantur in suam tutelam peruenisse, aliæ sub tutela alterius esse, aliæ curam & tutelam aliorum habere. ¶ In suam tutelam peruenisse dicuntur, habita ratione & status eius, de quo sermo habetur & mentis eius qui loquitur, minores & impuberes quidem puberes facti. At pubes tutelam suam adeptus dicitur, qui ad legitimam 25. anno ætatem peruenit: in furioso, prodigo, & eo cui ob causam prætor curatorem dedit, quando cura & tutela liberatur. Interdum & in filiofa. is in tutelam suam peruenisse dicitur, qui etiam in suam potestatem venit, id est, quando a patris liberatus est potestate, & pubes fit, vt omnia prosequitur & explicat Vlpianus in l. cum filiofam. 48. de legat. 3. lib. 32. P. tit. 1. Proprie tamen & simpliciter in suam tutelam peruenit, qui eius ætatis est, que amplius tutore non indiget, si masculus sit 14. ann. & femina viripotens 12. Paul. l. si filiofam. 49. eod. Ea enim ætate finitur, vt docebimus Deo fauente postea tutela.

¶ Porro qui intra eam ætatem est, pupillus est, seu impubes 4 dictus, sine sit in potestate patris, l. fin. §. si pupillus, de verb. oblig. in P. l. si infans, §. prin. de iur. deliber. lib. 6. C. siue extra potestatem: siquidem vox communis est a puppo, id est, puero & minore declinata. Verum tamen cum alio nomine dicatur, qui in potestate patris sit communiter, qui caret & est priuatus intra illam ætatem cura & officio patris pupillus dicitur. Et ita cum Pomponio IC. l. pupillus est 239. de verb. sign. lib. 50. P. tit. 16. pupillus est, qui cum impubes est, de sit in patris potestate esse, aut morte, aut mancipatione. ¶ Orphanum qui vocant Græci, quod 5 tamen

tamen nomen D. Hieronymus ei adseribit qui patre & matre quoque caret.

6 ¶ At qui in locum parentum, intra eam ætatem substituuntur, ut curam habeant personarum pupillarum, & bonorum eorum, tutores dicuntur, quasi tutores, de tutel. ap. Instim. Pla. lib. 15. de legib. l. tutoris præcipuum officium de adm. tut. lib. 26. P. tit. 7. l. fin. eod. tit. C. & munus ipsam, quod gerunt & officium, tutela. Quanquam & ad aliam ætatem, sed tamen minus proprie transferatur appellatio tutoris & tutela: nam ratione generis, alis significationis nominis tuitionis, quicumque etiam alios, quam impuberes defendunt & tuentur, dici possunt tutores, ut & aliquando eo nomine curatores significantur, cuiuscunq; generis; & tutela pari modo appellatio generis alis esse potest, ad omnem defensionem, quam idoneus pate fam. faceret, l. generaliter ut de adm. tut. lib. 26. P. tit. 7. Sic tutelam corporis dixit Florentinus Iul. in l. 3. de inst. & iur. Et Cicero pro Murena, & Cæciliæ, mulieres ait fuisse olim in perpetua tutela, propter infirmitatem consilii. Nam, ut ait Lilius lib. 34. maiores nostri voluerunt, eam nihil neq; privati negotii sine tutore agere. Nunc porro non de illa generali defensione, sed impuberum, instituta est nobis tractatio.

7 ¶ Cura autem si placuerit tutelam hanc personarum introducere, audiamus rationes. Prior itaq; ex naturali hominum mutua coniunctione pendet: cum enim natura cognationem quandam inter omnes homines constituerit, l. 3. de inst. & iur. P. interest etiam hominis alium ope egerem affici beneficio, l. servus ea lege, de servis export. in P. & 2. officior. Cicer. explicat. & a sapientioribus imprudentes regi. Sicut enim a sipe, ioribus pendente inferiora providentia & tutela divina. Sic inter inferiora qui sibi prospicere nequeunt, ab aliis regantur, aliusve subiciantur ad eorum, & que illorum sunt conservacionem, expedit. ¶ Sic Plato lib. de regno, vel in civili curatore diuinum, & humanum constituit curatorem: & tu. sum. curacionem humanam in eam que iniuris & eam que volentibus, prospicit & imperat, diuidit. Imperat iniuris etiam publice Rex & tyrannus, sed Rex ut plerumque volentibus, iste autem semper: euentibus vi. ¶ In privata cura ratione dominus & tutor prospicit, sed ille ferre ex arbitrio, hic ex legis præscripto, & ut pater filiis, & Rex bonus subditis. Si recuset autem pupilli & iniuri subiciantur: & proinde D. Paulus dixit, ad G. l. c. 2. ¶ Quanto tempore heres parvulus est, nihil differi a servo, cum sit tamen aominus omnium honorum sed sub tutoribus quoad curatorem est usque ad tempus præsentium a patre. Habenturque tutores quod pertinet ad providentiam pupillarem loco dominorum, ex eisponso Pauli I. C. l. tutor qui tutelam 28. de adm. tut. lib. 26. P. tit. 7. Et naturali iuri conveniens est, ut illi qui per se ætatis non sunt, alterius tutela regantur, § si de Attil. tut. Sic Cicero 1. offic. ut tutela, sic procuratio reip. ad util. eorum, qui commissi sunt, non ad eorum quibus commissi gerenda est. Quod & de curatorem dictum fuisse intelligo, qui & dati videntur, ut ope fieri aut illis, qui per ætatis infirmitatem rebus suis pertractandis vel sibi non sufficiunt, d. l. quod si forte 14. § pen. de sol. P. l. non quasi ipsi iure 4. § si rem p. ill. sal. for. in P. aut propter consilii seu mentis inopiam § si furiosus, de curat. lib. 1. Instim. tit. 23. l. consilio, de curat. fur. C. ¶ Solent & idcirco parentes, quibus data est libera potestas deligendi filiis suis tutores, qui post mortem eorum paternam hoc officium præbeant, eligere amicissimos & fidelissimos, ut scribit Paulus, l. amicissimos 39. de excus. tut. lib. 27. P. tit. 1. Lexque & mores pariter ab hoc officio maximam fidem reponunt. Quamvis enim quæsitum fuerit cum maxima controuersia & dilceptione seniorum & sapientum, de gradu & ordine officiorum in homines: conveniebant tamen facile, constabatque ex moribus populi Romani, primum iuxta parentes locum tenere debere pupillos fidei, tutelæque nostræ creditos: secundum eos, proximum locum clientes habere, qui sese itidem in fidei patrociniumque nostrum dederunt: tum in tertio hospites: postea, cognatos, affines, ut est apud Aulum Gellium lib. 5. c. 13. Et Plato lib. 11. de leg. Quæ sit in am, inquit, maronem tutatur, & qui de legum custodia, id est de magistratibus, tutorem obferuare iussus est, non minus orphanos, quam si genuisset eos, diligit, neque res illorum secus, quam suas gubernat, imo etiam affectu ammi melius.

¶ Quod sit, & ut omnis suspicio finitira debeat in hac admittitione & potestate tolli, decretumque sit, sibi alendum tantum pupillum & apud eum, de cuius fide non dubitetur, ex affectionis vel opinioquatis propensa ratione, l. 1. & 2. ubi pup. educ. deb. in 12. P. l. 1. & 2. de alimen. pupill. præst. an. ¶ Altera ratio tutelæ pu-

pilli mores respicit: quod inter sit reipub. bonos habere cives & probos, & idcirco in iuuenili ætate eruditione proba informari, ut tales in vios evadant, qui reipub. auxilio & honori sint. Illud autem congruentius assequi non possumus, quam præficiendo impuberibus rectorem domesticum, nempe patre orbatis, alium qui eorum curam obeat: datur enim potissimum persona, § datur, de excus. tut. cum similit. & postmodum ex contentione rebus eiusdem. Quamobrem tutoris munus præcipuum procurare pupillum in tutam bonis moribus & disciplinis, vel artificio, l. cum plures, § cum tutor, de adm. tut. l. si. C. de alimen. pup. præst. imo & pupillam olim liberalibus disciplinis erudiendam tradere moris erat, l. qui filium, ubi pup. educ. deb. in P. easque pupillis imputat expectas, veluti legitime factas tutor, l. 2. de a. end. l. b. l. 2. de alimen. pup. præst. ¶ Omnis ætas, inquit Concilium Toletan. in can. omnis ætas, l. 2. q. 1. ab adolescentia in malum prone est, ideo si aliquis in clerico pupilli existunt, sacerdotali tutela foueantur, ut & vita eorum a criminibus intacta sit. Et res eorum ab iniuria impiorum. ¶ Tertia ratio prospicit rebus per tutorem administrationem. Melius enim, inquit Iust. in l. si. § sum autem filium, vers. melius, de bona liber. C. est, iniecia potestate alterius, iuueniles coarctare calor: ne cupid. ni dediti tristem sentiant exitum, qui eos per dispersum sequitur parimonium. Meliusque est prospicere & occurrere periculo ab alienationis illicitæ patrimonii, quam post dispersum restitutioni in integrum operam & auxilium impartiri, l. si. in quib. restit. non est neces. l. 1. quan. lic. sine iud. se vind. Et interest reipub. ne quis re sua male utatur, § si. de iis qui sunt sui vel alie. iur. l. 2. eod. in P. l. seruum, § pub. iud. de Proc. in P. nam bonum publicum respicit conservatio rerum, ut in vltucapione obseruatum est, l. 1. de vltucap. in P. ¶ Quæ ratione legitimus, Quintum Pompeium prætorum vrbis, Q. Fabii Maximi filio de generi bonis interdixisse paternis. Neque in tanta ciuitate qui illud decretum reprehenderet inuentum fuisse. Dolenter enim, inquit Val. Max. lib. 3. c. 5. homines ferebant, pecuniam, qua Fabia genis splendore seruire debebat, flagitiis deiecit: sic quem nimia patris indulgentia herodem eliquerat, publica seruitas exheredauit. Scribit & Dio Cassius lib. 57. circa fin. Tiberium Cæsarem Senatori cuidam luxuriose viuenti tutorem quasi esset pupillus dedisse. Vlp. in tit. 11. Tutores, inquit, constituntur tam masculis, quam feminis: sed masculis quide impuberibus dicitur, propter ætatis infirmitatem: feminis aut tam impuberibus, quam puberibus, propter forensium rerum ignorantiam.

De Finitione Tutelæ, Cap. 2.

- 1 Tutela quid.
- 2 Tutoria vis ad quid cogat.
- 3 Tutor inuitus sit, & inuito datur, eod. Curator non utique.
- 4 Tutela, quare potius potestas in capite libero, quam in caput liberorum dicatur.
- 5 Tutor vel curator seruis esse nequit, nec seruis datur.
- 6 Tutoris auctoritas quid, & quare concessa.
- 7 Tutor rerum & personarum curam habet pupillarum, curator potissimum rerum.
- 8 Auctoritas tutoris in quibus negotiis pupillarum non exigitur, & exigatur.
- 9 Auctoritas tutoris esse debet presentis & intelligentis tutoris, raturamque habentis.
- 10 Auctoritas & consensus tutoris duo sunt, que separari possunt.

Tutela, ¶ est vis & potestas in capite libero, ad tuendum eum, qui propter ætatem se defendere nequit, iure citius data vel permissa, l. 1. de tutel. in P. § est autem tutela eod. ap. Instim. Quæ definitio Seruii I. C. est absoluta, totam substantiam definiti continens, totiusque materiæ & formæ tractationis tuto. iæ seriem. ¶ Vim ¶ in primis habet cogentem tutela, quia & inuitus fit tutor, § sed ex his, de Attil. tut. apud eundem. Vlp. l. 1. de adm. tut. lib. 26. P. tit. 7. & inuitus accipit tutorem, Vlp. l. nec non 6. de tut. & cur. da. ab his & c. eod. lib. tit. 5. Et ideo ille, si se non excusauerit a tempore quo sciuerit se datum, etsi non gesserit, obnoxius est tutelæ, d. et. l. tutor, 19. & l. si scilicet 8. de adm. tut. lib. 5. C. tit. 38. quidam decedens 6. § si. eod. tit. in P. hic autem nec sibi eligere tutor: potest, l. 2. tut. in P. in quo differet a pubere, qui curatore potest sibi deligere, l. 3. si pupillus, eod. Etsi cogatur aliquem accipere, § item in tut. de cur. ap. Instim. Proinde gesta a tutoribus perinde rata sunt, ac si a dominis ipsis maioribus factis pupillis gererentur, siue eum per iudicio, siue cum comodo illorum fiant, l. cum plures, § 1. de adm. tut. in P. Vltimo; adeo, ut facta & negligentia tutoris, pupillus immeritus

alioquin priuatur delata sibi & debita successione: tenetur tamen idem tutor damnatum omne pupillo restitueret, l. Polla, §. si de iis quibus videtur. C. l. tutoris vel curatoris culpa, de administrat. tuto. lib. 5. C. Eoque pertinet actio tutelae, de qua, si Deus permiserit postea. §. Dicitur. In finitione potestatem in capite libero tutelam esse, vt a feruili, de qua suo loco, differre intelligamus. Et, vis & potestas in capite libero hic, loco generis sunt: Nam non solum pupilli liberi sunt sub potestate, sed etiam filii alii, vt diximus, & vxor in potestate mariti. Reliqua, ad tuendum eum, & loco differentiarum sunt. Dixit autem in hac finitione Seruius, in capite libero, non vt alii volunt, in capite libero, sicut Theophilus exprimit in §. atq. in primis, de tut. lib. 1. Inst. tit. 13. In eo enim minus dixisse, quam Seruii finitio apud Vlpia. & apud Iustin. referat Vlp. l. de iur. in P. §. 1. eo. ap. Inst. videtur: sicuti & in eo quod non meminit in ea finitione de data, sed de permisa tantum tutela. Verba Theophili haec sunt. *Tutela est. vt Seruius defuit, ius quoddam ac potestas in liberum caput data, & ad tuendum eum inuicem a, qui per atatis imbecillitate se defendere nequit. iure cuius per-*

4 *missa.* §. Dico igitur latius patere verba in libero capite, quam in liberam caput: quia & qui tutorem seu curatorem accipit, liber vel statuliber, non seruus esse debet, l. si qui, & l. si impuberi, de tutor. & curat. dat. ab his, & c. in P. & qui tutor curatore etiam datur, l. in feruili conditione, qui da tut. vel cur. poss. C. Nam ius, qui serui sunt, satis prospectum est dominica potestate, tutelaque eorum penes dominos est, l. 1. de iis qui sunt sui vel alien. iur. l. item ap. Labeon. §. prator ait, de iur. in P. eamque oportet manere dominis imminutam, l. 2. d. tit. de iis qui, §. pen. eod. ap. Inst. Si autem seruum liberis suis tutorem relinquit, intelligitur quoque ei libertatem reliquisse, §. 1. qui testam. tutor. dar. poss. ap. Inst. nam concessio consequente, & antecedens, quo ad id perueniri potest tantum, concessum existimamus, §. idem iuris, quibus ex caus. manus. non lic. l. fin. de offic. eius cui manda. est iurisd. in P. Nisi quis eum seruum tutorem dederit, quem liberum existimat: tunc enim nec liber nec tutor erit, l. quis tutorem, de test. tutel. in P. §. Adiciuntur finitioni, ad tuendum eum, & c. Hinc tutores a tuendo dictos monuit: ruitio autem est auctoritas ea ratione & contemplatione concessa vt toties adhibeatur, quoties opus est: haecque in potestate consistit, etsi in actum non perueniat tuitionis: id est, etsi non interponatur. Potest namque aliquando ad eum modum compositum esse patrimonium pupilli, vt interpositione auctoritatis non indigeat, l. qui tutor negotia pupilli, eod. Auctoritatem autem praeberet nihil aliud est, quam probare quod geritur, Paul. l. 3. eod.

6 §. Quem defendit principaliter & tuetur tutor, pupillus est, §. datus, de excusa. tuto. §. certa, qui test. tut. dar. poss. accessorie quoque & eius res, vt necdeductis reb. eius vel certis testamentis dari possit, Vlp. in l. certarum 12. cum 3. seq. de testament. tut. lib. 24. P. tit. 2. iuncta l. propter litem 24. §. fin. de excusa. tut. lib. 27. P. tit. 1. Qua nota etiam differt tutela a curatela, quod illa & vniuerso patrimonio etiam datur: illa autem, & certarum patrimonii possit esse, §. item inuisi, de cura. & §. certa, qui test. tut. dar. poss. l. & si ad species curator datus sit, rem prep. fal. fo. in P. Et in summa, tutor omnibus quae nocere vel damno esse possunt pupillis, si gesta vel contempta, negligenterve perpetrata fuerint, adesse debet.

7 §. Colligimus autem contraria conclusione, in his quae minor sine incommodo gerit, & quae fiunt cum suo compendio, non valde necessario aut omnino ad actum firmandum non exigitur tutoris auctoritatem, §. 1. de auct. tut. §. pupillus, de inutil. stipul. l. contra iuris regulas, de pactis P. l. Iulianus, §. si quis a pupillo, de actio. emt. P. l. 1. & 2. de auct. tut. prest. lib. 5. C. tit. 54. Cuius l. obligari, l. 9. de auct. tut. in P. vt pote cessante ratione tutelae, l. adigere, §. quamuis, de iure patron. c. cum cessante, de appellatio. apud Gregor. quae ad defendendum & tuendum inducta est. Neue quod in fauorem illorum constitutum indultum est, in eorumdem conuertatur iniuriam, l. quod fauore, C. de legibus. In Adaphoris tamen & dubiis actibus, num utilitas vel incommodum gerentibus pupillis possit accedere, satis erit iuxta legum praescripta, non pupillis solis fidere, qui specie apparentis commodi possent ex consequentia damnis inuolui, sed in his intercedere & praerire tuto. is auctoritatem. Veluti si de adeunda hereditate agatur, §. neque tamen, de auct. tut. l. obligari, §. 9. pupillus, eod. P. l. potuit, C. de iur. delibe. l. pupillus si fieri potest, de acqu. hered. quae videtur opipara & locuples, cum tamen possit habere caecum & latens res alienam, vel litium & expensarum inexplicabiles labyrinthos. Interest autem minorum sumtibus & li-

tibus non vexari, vt Vlpianus tradit, l. minorib. 25. ann. l. 6. de min. 25. ann. lib. 4. P. tit. 4. Quod & de aliis actionibus iudicialibus instituendis rescriptum esse Iustiano, l. clarus 4. de auct. prest. lib. 5. C. tit. 50. facit l. 1. & 2. qui leg. per. stan. in iud. hab. lib. 3. C. tit. 6. l. vniuersis, v. qui tuto. dar. pos. lib. 5. C. tit. 44. Cum cauius, inquit, & melius sit, cum suasionem perfectissima & responsa facere minores, litemque inferre: ne ex sua imperitia vel inueni calore, aliquid vel dicant vel accant, quod si fuisset prolatum vel non expressum, prodesse poterat, & a deteriore calculo eos eripere. Quocirca negotia quoque, quae cum animi iudicio fieri debent, non mirum erit requirere tutoris quoque auctoritatem, l. in negotiis contrahendis, & l. pupillus velle, de reg. iur. Exceptis quatuor casibus notatis ab Accursio in §. nec tamen in verbo, nec vllum, de auct. tut. in quibus fine tutore & curatore, minor iudicium subit, si agatur de toto violato, l. si maritus, §. lex ad l. Iul. de adult. in P. si de momentanea possessione, l. momentanea, qui leg. per. stan. in iud. hab. C. l. 1. si per vim vel alio mod. C. si de interdicto de libero homine exhibendo, l. quod lex, §. sed etsi mulier, de lib. homi. exhib. in P. si venia aetatis impetretur l. 1. & 2. de iis, qui ven. ata. impetra. Quae tamen magis ad adultos quam pupillos mihi pertinere videtur excepta momentanea possessione. §. Ceterum §. auctoritas praesentis & intelligentis est tutoris, qui gratum ratumque habet quod agitur per pupillum in praesenti negotio, l. 1. §. si, l. 3. l. non multum interest 14. & l. obligari, §. si de auct. tuto. in P. §. tutor autem statim, eo. ap. Inst. vel statim fere postea, l. si quis mihi, §. instum, de acqui. hered. nam post aliquam negotii gestit temporis intercedendum adhibitus consensus non facit auctoritatem, d. §. tutor autem, de auct. tutor. cum similib. §. Consensus autem sine auctoritate est in his, in quibus minor nihil agit, sed ipse tutor: vtrumque tamen & auctoritas & consensus, partem faciunt administrationis.

De officio, cura, & administratione tutorum. Cap. 3.

- 1 In omni tutela & cura considerantur res, persona, & gesta: quomodo.
- 2 Tutoris auctoritas, quando in acquirendis rebus exigitur pupillo.
- 3 Tutores & curatores an pro pecuniis pupillorum ad usuram non praebitis, usuram aut quid praestent vel pretium ex alius pecuniae debitorum illorum.
- 4 Tutores & curatores esse appetunt, qui praeda gaudent, non boni.
- 5 Tutoris & curatoris officium in conseruandis rebus minorum, vel pupillorum quale. Tutor repertorium ante administrationem facere debet, & nisi faciat, in quo tenetur eod.
- 6 Tutor repertorium subit debet gestioni facere ephemeridem, vbi rationes conscribat, recepta & expensa, quas edat finita administratione.
- 7 Tutori remittere non potest pater rationum redditionem.
- 8 Gesta per tutorem non confecto inuentario, pro pupillis, & contra tolerantur.
- 9 Tutor rescicere potius, & conseruare res & aedificia pupillorum debet, quam noua incoare.
- 10 Tutoribus non conceditur administratio, nisi satisfecerit rem pupilli saluam fore, exceptis testamentariis.
- 11 Tutoria satisfactio quibus remittatur. Satisfactio iustoria quid, eod.
- 12 Tutores hodie etiam sine satisfactio in Gallia administrant.
- 13 Tutor ne publica vtilitatis conducat, defendat pupillorum res, & pro eis agat.
- 14 Tutor rebus pupillorum debet diligentiam illam, quam suis bonis paterfam. adhibet.
- 15 Pupillorum & minorum res quomodo, & qua forma, & quando vendi possunt.
- 16 In alienatione rerum minorum requiritur causa.
- 17 Item 2. auctoritas veri tutoris. Tutor sibi auctoritatem, cum pupillo gerens negotium, non praestat directo, eod.
- 18 Item 3. alienatio rerum minorum exigat auctoritatem iudicis, & que sit illa. Sine decreto iudicis vendita pupillus repetit cum fructibus, eiam non restituito pretio, nisi in quantum locupletior, eod.
- 19 Decreti iud. cis vim habet, in alienandis reb. minorum rescriptum principis: prae scrip. no post 25. ann. quinquenni, aut 10. vel 20. licet

Item & rati habitio.

- 20 Dos constituta a minore sine tutore, nulla est.
- 21 Res minorum vendita repetitur, vel via nullitatis, vel deceptio- nis seu lesionis.
- 22 Tutores & curatores in vendendis fructibus & mobilibus mino- rum, tempus opportunum debent observare.

¶ Quia igitur defensio seu tuitio versatur in rebus & persona pupilli, & in ipsa persona tutorum: in summa colligimus in omni tutela considerari res, personas & gestionem curae. Agitur autem hic, vel de rebus pupillorum acquirendis, vel de conser- uandis, vel de amittendis. In personis actiue, idoneos ad hanc cu- ram subeundam, quibus possint excusari, quibus reiciit: passiuue pu- pillos ipsos. In gestione, modum administrandi, qui conueniuntur tractationi rerum & personarum.

¶ In acquirendis rebus, pupillo non semper necessaria est auctoritas officiumque tutoris, & nisi in his, in quibus veremur, ne quidpiam subit damni & detrimenti, vt proximo superiori capite monuimus, exemplo repudianda vel ad eundem delata hereditatis. *l. si ad pupillum. 11. de ant. tut. in P. l. cum in vna. §. tu- tor. de appell. in P. cum similib.* & alius, in quibus si quid minus com- mode vel damno pupilli fiat, rependitur per administratorem il- lum tutorem vt fufoso, vel pube. i. a curatore, *d. l. si ad pupillum.*

¶ Hac ratione t tutores a legibus, vt sunt, vt supra v. g. i. u. r. m. com- moneatur, & pecunias pupillorum ne steriles: etineant conclusas, sed vel sub facione mutuo idoneis dent, vnde augeri possint mi- norum facultates, vel in emtionem praediorum conuertant. *l. 3. de v. pup. lib. 5. C. tit. 36. Paul. l. si tutor constitutus 16. de admin. tut. lib. 26. P. tit. 7.* alioquin vias ipsi met perfolurari vel si idonei non sunt, extra ordinem coercendi, vt ait Paul. *l. ob seruos 50. eod.* Et id ipsum locum habet, si ipsi pecunias in suos conuer- terint vltus, *l. 1. de v. pup. C. vel neglexerint a consociis exige- re, l. 2. C. eod.* Annortandum tamen hodie ex nouella Iustiniani, §. quoniam, vt in i. qui si oblig. per lib. h. ab. res. min. & in a. ubi. coll. 6. constit. 2. a. ubi. quae est in prin. tit. C. de admin. tut. necessitatem col- locandi pecunias pupillares & administracionis minorum ad v- suram, ab illo in deluetudine. Et melius esse dicitur d. b. v. a. x. h. u. r. m.

Cautumque nouissime, pecuniam illam non esse facerendam, alioquin si fecerit tutor vel curator, mutui subiacet & periculo, nisi eius minoris, cuius suscepta cura mobilis sit substantia: tunc enim solum curato. fei tutoris mutuum cogitur, quod ad dispen- sationem sufficiat idonei curatoris: eiusque rebus: Iniungitur alio- quin, vt eam caute recondat. *Quia vt Constantinus ait in l. lex quae tutores 22. §. hinc accedit de admin. tut. lib. 5. C. tit. 37. ipius pecunie facerandi vsus, vix dicitur, vix continetur & stabilis est: quae sub- secuto intercedente saepe pecunia, ad inuicem minorum patrimonia red- ditur.* Cui accedere alia ratio potest periculi anime, dum praet- textu pietatis & officii in orphanos exercendi videtur sese implicat vsuris, quam commemorat Iustinianus, §. quoniam, vt in i. qui obli. per lib. h. ab. res. min. colla. 6. tit. 2. in Nouel. his verbis. *Quo-*

¶ *nia t videntur curatores, qui cumque Dei memoriam habent, ad cu- ram d. s. u. c. l. i. t. e. r. e. n. d. e. (Nam plurimis voluntibus ea qua mine, vni sunt, imo in se vertere, amabilis est res & appetibilis.) Videntur aut diffiicilem esse curatorum causam, propter faceratorum necessitatem: sancimus nullam necessitatem ex legibus esse, curatoris, minoru pecu- nias facerare.* ¶ In conseruandis t rebus tutoris officium cautio- nem maximam habet, officiumque eius ve. fatur in eo primum, vt antequam administracione seu tutela suscipiat, repertorium seu inuentarium, apophasim seu indicē bono- um faciat, auctori- tate & in praesentia personarum publicarum. *Iulian. l. tutor qui repertorium 8. de admin. tut. in P. l. tutores vel curatores, C. eod.* alio- quin vt suspectus habetur & infamis *l. fin. arbit. tutel. C.* tanquam dolose versatus, in quantum pupilli inter est factum non fuisse, ex iurciuando minoris condemnatur. *d. l. tutor, qui repertorium.* Et idcirco qui non vult indicem conficere, potest etiam vinculis, si vilis pe. sona sit, cogi, *Vp. l. tutor 3. §. tutores, de suspect. tut. lib. 26. P. tit. 10.* ¶ Iura t autem modum & formulam inuentarii perficiendi docent, *l. si si. h. arb. tut. C. l. scimus §. fin. autem dubius, de iur. de- libe. lib. 6. C. §. sancimus igitur, de hered. & sale. in a. ubi. coll. 1. vt opus non sit plura de eo mone. c. Indicio bono- um testato facto, de hinc administracionis gerenda Ephemerides, in quib. rationes & qua recipit, qua impendit, qua gerit conficibat, *Vp. l. 1. §. cf. ficio in. de iur. & rat. distrah. lib. 27. P. tit. 3.* Haec rationes tutela finita edere & reddere cogitur, §. fin. de adm. tut. *Mod. ff. l. si sine hered. 33. §. 2. Modestinus, in 2. admin. tut.* Reddere enim debet tutor, qui deponit tutelam, ratione de omnibus qua fecit, cum*

facere non deberet: item de his qua non fecit praestando dolum & culpam, & quantum in suis rebus diligenteriam, secundum Vlpiani responsum, *l. 1. de tutel. & ratio distrah.* ¶ Vt non possit t te- lator ei quem instituit tutorem, hanc rationu conficiendarum & reddendarum necessitatem. emittere, scilicet cauere, vt tutor esset alogistat: cum id ad ius publicum pertinet Iulianus respon- dit in *l. ita autem §. quidam decedens, §. 9. de admin. tut. in P.*

¶ Et proinde t non posse priuatorum sententia committi, *l. ne- mo potest, de leg. 1. l. ius publicum, de pact. in P. l. qui cum iuroribus, de tr. in fact. P. cum similib.* Tolerantur tamen gesta per tutores, qua sine inuenta: ii c. in fectioe sunt in iudiciis & extra, pro pupillis, & contra pupillos, vt notat Guido Papaeus *q. 330. ubi plura de re- quisitis ante administracionem tutoris.* ¶ Ad hanc t conse. uatio- nem bonorum pertinet, antiqua aedificia minorum facta recta habe. e. & ne labantur fulcire, aut reficere, *d. l. lex quae tutores, §. ergo, de admin. tut. C.* sicque potius aedificata expedit conseruare, quam noua incoae aedificia, *l. si de o. er. publ. C. §. Sed t & maio- rem in modum cautum est conse. uationi rerum pupillorum, vt non prius administratio illi concedatur, quam satisfident tuto- res rem pupilli saluam fo. e. l. 1. 3. §. si de iur. vel curat. qui non sa- tis d. lib. 5. C. tit. 42. §. i. de satisf. tut. l. 1. 2. 3. 4. rem; sup. sal. fore, in P. gl. in l. legitimos, de legi. tut. C. demtis testamentariis, quorum fides explorata a pati. e. aliam probacionem non exigit, *l. testamen- to datus, de testam. tutel.* ¶ Nisi t ex pluri. bus datis testamento, v- nus solus satisfacionem offerat, vt solus administret, *d. l. testam.**

Remittitur t satisfactio patrono in tutela liberti, *l. legitimos, de tuto. dat. ab us. & c.* Satisfactio autem nihil aliud est, quam datis fidei- iussoribus securum aliquem facere, *l. 4. §. si. de fideiuss. & nomi- na, tit. 10. l. 1. 2. 3. eod.* Constringuntur namque pro satisfactioe fidei- iussores, affirmatores, *l. i. qui satisf. cog. & nominatores, §. pen. de satisf. d. tuto. tutorum: interdum quoq; & magistratus, qui non idoneos admittunt tuto. es, distinctione tamen & temperamen- to adhibitis, l. i. de magist. conuenien.* Possunt enim magistratus cogere ipsos tutores latidare, captis pignorbibus, §. fin. de satisf. d. tuto. vt no immerito illis impetur, si legniter id iusserint. ¶ Veruntamen t Guido Papaeus *decis. 330.* tradit, posse gerere tuto- rem administracionem satisfactioe non praestita, ex consuetudine curiae: si patris Delphinalis, qua seruetur & toleratur. ¶ Ad hoc t caput etiam pertinet, ne liceat tutori vel curatori pendente administracione tutela, vechigalia publica conducere. *l. vnic. ne tut. vel cur. v. elig. publ. conduc. lib. 5. C. tit. 41.* ne detrectet iudicium nomine pupilli, sed quoties opus erit, & defendat & in- stituat, *l. 1. §. 2. qui legit. pers. stan. in iudic. hab. cum sim. l.* Scire quo- que debent sine ea auctoritate agentes, contra pupillos iudicari non posse, & si pro illis possit, non intreniente tutore, *l. non eo minus, C. de proc. vel restituen. dum esse mino. em, l. penul. & fin. si aduer. rem iudica.* ¶ Et in summa, t tutor & curator tenentur in rebus minorum eam dil. gentiam & curam adhibere, quam bonus paterfam. bona fide suis rebus adhibere solet, *l. generali- ter & l. a iuroribus, de admin. tut. in P. Demosthen. orat. 3. contra A- phobum.* Id ipsum obicit in vrima. inter capita accusationis suspec- ti Aphobi tutoris sui, illud adicit, *ἐν ᾧ τὸν δίκον ἐν ἐπιτοβωῶν, τὸν ἴδιον κληρονομῶν, καὶ τὸ πατρὸς ἐν τῇ διαθήκῃ γὰρ ἔστιν,* id est, quod nec domum locanti, vt iubent leges, & testamento patris cau- tum erat.

¶ Quod autem t pertinet ad distrahendas res & tutoris sagax consilium & auctoritas exiguntur etiam, sine qua pupillus no potest vende. e. l. pupillus obligari, §. pupillus vendendo, de aucto. tuto. sed neque ipse tutor passim potest, nisi obseruata fo. mula distrahendi a lege praescripta, *Alexan. imper. in l. tutela pupillorum 7. de admin. tut. lib. 5. C. tit. 37.* Forma porro constat, ex inspectioe natura: rei pupillo- um, & ex solemnitatibus adhibendis. Natura rei alia mobilium qua seruando seruari nequeunt, alia in- utilium, alia vtilium, alia immobilium. ¶ Olim t quippe ex o- ratione habita vel recitata in senatu, *V. prianus. in l. 1. de reb. eorum, qui sub iur. l. vel cura. fin. sine decret. non alien. vel suppon. lib. 27. P. tit. 9.* prohibiti sunt tutores & curatores praedia rustica vel sub- urbana distrahere, nisi id fieri parentes testamento cauisser, *leg. fin. de reb. cor. qui sub iur. in P.* et si tantu as alienum esset, vt ex rebi. ceteris non possit exsolui Quo casu praetor vbanus erat ad eundem, vt exultimaret qua possent alienari, obligatiue deberent. Cuius oracionis prohibitio tractata est ad alia bona a Iustiniano, & ad praedia vrbana, seu aedificia & ad mobilia, exceptis illis qua

facere non deberet: item de his qua non fecit praestando dolum & culpam, & quantum in suis rebus diligenteriam, secundum Vlpiani responsum, l. 1. de tutel. & ratio distrah. ¶ Vt non possit t te- lator ei quem instituit tutorem, hanc rationu conficiendarum & reddendarum necessitatem. emittere, scilicet cauere, vt tutor esset alogistat: cum id ad ius publicum pertinet Iulianus respon- dit in l. ita autem §. quidam decedens, §. 9. de admin. tut. in P.

¶ Et proinde t non posse priuatorum sententia committi, l. ne- mo potest, de leg. 1. l. ius publicum, de pact. in P. l. qui cum iuroribus, de tr. in fact. P. cum similib. Tolerantur tamen gesta per tutores, qua sine inuenta: ii c. in fectioe sunt in iudiciis & extra, pro pupillis, & contra pupillos, vt notat Guido Papaeus q. 330. ubi plura de re- quisitis ante administracionem tutoris. ¶ Ad hanc t conse. uatio- nem bonorum pertinet, antiqua aedificia minorum facta recta habe. e. & ne labantur fulcire, aut reficere, d. l. lex quae tutores, §. ergo, de admin. tut. C. sicque potius aedificata expedit conseruare, quam noua incoae aedificia, l. si de o. er. publ. C. §. Sed t & maio- rem in modum cautum est conse. uationi rerum pupillorum, vt non prius administratio illi concedatur, quam satisfident tuto- res rem pupilli saluam fo. e. l. 1. 3. §. si de iur. vel curat. qui non sa- tis d. lib. 5. C. tit. 42. §. i. de satisf. tut. l. 1. 2. 3. 4. rem; sup. sal. fore, in P. gl. in l. legitimos, de legi. tut. C. demtis testamentariis, quorum fides explorata a pati. e. aliam probacionem non exigit, l. testamen- to datus, de testam. tutel. ¶ Nisi t ex pluri. bus datis testamento, v- nus solus satisfacionem offerat, vt solus administret, d. l. testam.

Remittitur t satisfactio patrono in tutela liberti, l. legitimos, de tuto. dat. ab us. & c. Satisfactio autem nihil aliud est, quam datis fidei- iussoribus securum aliquem facere, l. 4. §. si. de fideiuss. & nomi- na, tit. 10. l. 1. 2. 3. eod. Constringuntur namque pro satisfactioe fidei- iussores, affirmatores, l. i. qui satisf. cog. & nominatores, §. pen. de satisf. d. tuto. tutorum: interdum quoq; & magistratus, qui non idoneos admittunt tuto. es, distinctione tamen & temperamen- to adhibitis, l. i. de magist. conuenien. Possunt enim magistratus cogere ipsos tutores latidare, captis pignorbibus, §. fin. de satisf. d. tuto. vt no immerito illis impetur, si legniter id iusserint. ¶ Veruntamen t Guido Papaeus decis. 330. tradit, posse gerere tuto- rem administracionem satisfactioe non praestita, ex consuetudine curiae: si patris Delphinalis, qua seruetur & toleratur. ¶ Ad hoc t caput etiam pertinet, ne liceat tutori vel curatori pendente administracione tutela, vechigalia publica conducere. l. vnic. ne tut. vel cur. v. elig. publ. conduc. lib. 5. C. tit. 41. ne detrectet iudicium nomine pupilli, sed quoties opus erit, & defendat & in- stituat, l. 1. §. 2. qui legit. pers. stan. in iudic. hab. cum sim. l. Scire quo- que debent sine ea auctoritate agentes, contra pupillos iudicari non posse, & si pro illis possit, non intreniente tutore, l. non eo minus, C. de proc. vel restituen. dum esse mino. em, l. penul. & fin. si aduer. rem iudica. ¶ Et in summa, t tutor & curator tenentur in rebus minorum eam dil. gentiam & curam adhibere, quam bonus paterfam. bona fide suis rebus adhibere solet, l. generali- ter & l. a iuroribus, de admin. tut. in P. Demosthen. orat. 3. contra A- phobum. Id ipsum obicit in vrima. inter capita accusationis suspec- ti Aphobi tutoris sui, illud adicit, ἐν ᾧ τὸν δίκον ἐν ἐπιτοβωῶν, τὸν ἴδιον κληρονομῶν, καὶ τὸ πατρὸς ἐν τῇ διαθήκῃ γὰρ ἔστιν, id est, quod nec domum locanti, vt iubent leges, & testamento patris cau- tum erat.

¶ Quod autem t pertinet ad distrahendas res & tutoris sagax consilium & auctoritas exiguntur etiam, sine qua pupillus no potest vende. e. l. pupillus obligari, §. pupillus vendendo, de aucto. tuto. sed neque ipse tutor passim potest, nisi obseruata fo. mula distrahendi a lege praescripta, Alexan. imper. in l. tutela pupillorum 7. de admin. tut. lib. 5. C. tit. 37. Forma porro constat, ex inspectioe natura: rei pupillo- um, & ex solemnitatibus adhibendis. Natura rei alia mobilium qua seruando seruari nequeunt, alia in- utilium, alia vtilium, alia immobilium. ¶ Olim t quippe ex o- ratione habita vel recitata in senatu, V. prianus. in l. 1. de reb. eorum, qui sub iur. l. vel cura. fin. sine decret. non alien. vel suppon. lib. 27. P. tit. 9. prohibiti sunt tutores & curatores praedia rustica vel sub- urbana distrahere, nisi id fieri parentes testamento cauisser, leg. fin. de reb. cor. qui sub iur. in P. et si tantu as alienum esset, vt ex rebi. ceteris non possit exsolui Quo casu praetor vbanus erat ad eundem, vt exultimaret qua possent alienari, obligatiue deberent. Cuius oracionis prohibitio tractata est ad alia bona a Iustiniano, & ad praedia vrbana, seu aedificia & ad mobilia, exceptis illis qua

facere non deberet: item de his qua non fecit praestando dolum & culpam, & quantum in suis rebus diligenteriam, secundum Vlpiani responsum, l. 1. de tutel. & ratio distrah. ¶ Vt non possit t te- lator ei quem instituit tutorem, hanc rationu conficiendarum & reddendarum necessitatem. emittere, scilicet cauere, vt tutor esset alogistat: cum id ad ius publicum pertinet Iulianus respon- dit in l. ita autem §. quidam decedens, §. 9. de admin. tut. in P.

¶ Et proinde t non posse priuatorum sententia committi, l. ne- mo potest, de leg. 1. l. ius publicum, de pact. in P. l. qui cum iuroribus, de tr. in fact. P. cum similib. Tolerantur tamen gesta per tutores, qua sine inuenta: ii c. in fectioe sunt in iudiciis & extra, pro pupillis, & contra pupillos, vt notat Guido Papaeus q. 330. ubi plura de re- quisitis ante administracionem tutoris. ¶ Ad hanc t conse. uatio- nem bonorum pertinet, antiqua aedificia minorum facta recta habe. e. & ne labantur fulcire, aut reficere, d. l. lex quae tutores, §. ergo, de admin. tut. C. sicque potius aedificata expedit conseruare, quam noua incoae aedificia, l. si de o. er. publ. C. §. Sed t & maio- rem in modum cautum est conse. uationi rerum pupillorum, vt non prius administratio illi concedatur, quam satisfident tuto- res rem pupilli saluam fo. e. l. 1. 3. §. si de iur. vel curat. qui non sa- tis d. lib. 5. C. tit. 42. §. i. de satisf. tut. l. 1. 2. 3. 4. rem; sup. sal. fore, in P. gl. in l. legitimos, de legi. tut. C. demtis testamentariis, quorum fides explorata a pati. e. aliam probacionem non exigit, l. testamen- to datus, de testam. tutel. ¶ Nisi t ex pluri. bus datis testamento, v- nus solus satisfacionem offerat, vt solus administret, d. l. testam.

Remittitur t satisfactio patrono in tutela liberti, l. legitimos, de tuto. dat. ab us. & c. Satisfactio autem nihil aliud est, quam datis fidei- iussoribus securum aliquem facere, l. 4. §. si. de fideiuss. & nomi- na, tit. 10. l. 1. 2. 3. eod. Constringuntur namque pro satisfactioe fidei- iussores, affirmatores, l. i. qui satisf. cog. & nominatores, §. pen. de satisf. d. tuto. tutorum: interdum quoq; & magistratus, qui non idoneos admittunt tuto. es, distinctione tamen & temperamen- to adhibitis, l. i. de magist. conuenien. Possunt enim magistratus cogere ipsos tutores latidare, captis pignorbibus, §. fin. de satisf. d. tuto. vt no immerito illis impetur, si legniter id iusserint. ¶ Veruntamen t Guido Papaeus decis. 330. tradit, posse gerere tuto- rem administracionem satisfactioe non praestita, ex consuetudine curiae: si patris Delphinalis, qua seruetur & toleratur. ¶ Ad hoc t caput etiam pertinet, ne liceat tutori vel curatori pendente administracione tutela, vechigalia publica conducere. l. vnic. ne tut. vel cur. v. elig. publ. conduc. lib. 5. C. tit. 41. ne detrectet iudicium nomine pupilli, sed quoties opus erit, & defendat & in- stituat, l. 1. §. 2. qui legit. pers. stan. in iudic. hab. cum sim. l. Scire quo- que debent sine ea auctoritate agentes, contra pupillos iudicari non posse, & si pro illis possit, non intreniente tutore, l. non eo minus, C. de proc. vel restituen. dum esse mino. em, l. penul. & fin. si aduer. rem iudica. ¶ Et in summa, t tutor & curator tenentur in rebus minorum eam dil. gentiam & curam adhibere, quam bonus paterfam. bona fide suis rebus adhibere solet, l. generali- ter & l. a iuroribus, de admin. tut. in P. Demosthen. orat. 3. contra A- phobum. Id ipsum obicit in vrima. inter capita accusationis suspec- ti Aphobi tutoris sui, illud adicit, ἐν ᾧ τὸν δίκον ἐν ἐπιτοβωῶν, τὸν ἴδιον κληρονομῶν, καὶ τὸ πατρὸς ἐν τῇ διαθήκῃ γὰρ ἔστιν, id est, quod nec domum locanti, vt iubent leges, & testamento patris cau- tum erat.

¶ Quod autem t pertinet ad distrahendas res & tutoris sagax consilium & auctoritas exiguntur etiam, sine qua pupillus no potest vende. e. l. pupillus obligari, §. pupillus vendendo, de aucto. tuto. sed neque ipse tutor passim potest, nisi obseruata fo. mula distrahendi a lege praescripta, Alexan. imper. in l. tutela pupillorum 7. de admin. tut. lib. 5. C. tit. 37. Forma porro constat, ex inspectioe natura: rei pupillo- um, & ex solemnitatibus adhibendis. Natura rei alia mobilium qua seruando seruari nequeunt, alia in- utilium, alia vtilium, alia immobilium. ¶ Olim t quippe ex o- ratione habita vel recitata in senatu, V. prianus. in l. 1. de reb. eorum, qui sub iur. l. vel cura. fin. sine decret. non alien. vel suppon. lib. 27. P. tit. 9. prohibiti sunt tutores & curatores praedia rustica vel sub- urbana distrahere, nisi id fieri parentes testamento cauisser, leg. fin. de reb. cor. qui sub iur. in P. et si tantu as alienum esset, vt ex rebi. ceteris non possit exsolui Quo casu praetor vbanus erat ad eundem, vt exultimaret qua possent alienari, obligatiue deberent. Cuius oracionis prohibitio tractata est ad alia bona a Iustiniano, & ad praedia vrbana, seu aedificia & ad mobilia, exceptis illis qua

se uando seruari nequeunt, l. lex qua tutores, de administr. tuto. C. l. final. si maior fact. alien. rat. habuer. exceptis quoque necessariis venditionibus solemniter & rite factis. Solemnes autem dicuntur illae si concurrat primum causa, quae fieri venditionem cogat veluti a alienum pupilli, quod aliunde per inquisitionem iudicis constet, non posse extenuari: cum pupillus non habeat in numero pecuniam, non in fructibus conditis, non in reddituum vel obventionum spe, vel in nominibus unde solui possit. *Ulpian. l. magis puto, §. 5. non passim, de reb. eor. in P. l. obas alienum. 12. C. de prad. & alius rebus minor. l. b. §. C. tit. 71.* Huc pertinet necessitas diuisionis, si maior, qui rem cum minore communem habet ad diuidendum, pupillum vel eius tutorem promouet. l. 1. §. si communis res, de reb. eor. in P. *Ulp. l. si pupillorum, eod. tit. l. pen. de prad. & alius reb. minor. C. aut si creditor qui pignori agum a parente pupilli accepit, ius exsequatur, l. 2. si aduer. vend. pig. C. l. 1. §. si communis, & l. si pupillorum 7. §. si pupillus, de reb. eor. qui sub tutela in P. si que de similibus necessariis, l. 1. de prad. & alius reb. minor. §. C. lib. 5. C. tit. 71.*

17 ¶ Deinceps. ¶ cum causa alienandi secundo exigitur persona & auctoritas tutoris veri, l. ult. §. si autem, si, rop. publ. pensit. C. non falsi vel eius, qui pro tutore habetur, l. qui neque 8. de reb. eor. in P. l. 2. de eo qui pro tuto. se gestit. Cod. l. 3. de tuto. vel curat. qui non satis, lib. 5. C. tit. 42. Eam autem auctoritatem in negotio quod cum pupillo gerit tutor, non potest sibi praestare directo per consequentiam tamen potest: ut adeundo hereditatem, cuius debitor erat obligatus pupillo, l. 1. de auctori. & consuet. lib. 26. tit. 8. l. quod dicimus 7. & l. pupilla, eod. l. cum quadam, de administr. tut. C.

18 ¶ Item ¶ requiritur iudicis auctoritas, quae causas alienationis, & a alienum & debitum excutiat: decem inquam eius, l. ob as alienum 12. & l. si, §. tot. tit. de prad. & alius rebus min. C. l. si prad. 11. de reb. eor. qui sub tutela in P. l. si fundum 13. §. 1. eod. l. lex qua tutores. C. de administr. tut. quo praetermissio minor postea poterit vindicare alienata, nec tenetur pretium a tutore acceptum refundere emtori, nisi in quantum ditior factus, & quantum in suam utilitatem conuersum fuisse constiterit, l. praeiorum 10. de prad. & al. reb. min. C. Atque non tantum rem tanquam suam vindicat, sed etiam & fructus: si emtor se iurerit minoris fuisse, & ita decretum omiserit, l. 2. & fin. si quis ign. rem mino. esse sine decr. compar. lib. 5. C. tit. 73. l. vni. de repetition. lib. 2. C. tit. 48. omni praescriptione aduersum pupillum cessante, l. 1. d. tit. si quis igno. Neque sufficit hic, causas necessarias venditionis proponere iudici, nisi illae ipsae probentur apud acta, l. minorum 6. de prad. & alius rebus minor. in P. Partes autem iudicis in hoc negotio quales sint, ordine Ulpianus describit, l. magis puto 5. non semper, cum suis versis. de reb. eorum qui sub tut.

19 ¶ Vim tamen habebit ¶ decreti & auctoritatis iudicialis, rescipitum principis permittens alienationem, l. 2. quan. decre. opus non est. C. Sed & praescriptio post 25. annos, incipit aduersus ius venditionis retractanda ex defectu decreti: si post 15. annos aetatis non congeratur, de e venditione, intra 5. annos conuenos: aut de donatione intra decennium inter praesentes, & 20. inter absentes, l. fin. si maior fact. alien. fact. sine decr. rat. habuer. libr. 5. C. tit. 54. vel si expresse ratam habuerit, l. 1. & 2. si maior fact. rat.

20 ¶ Et haec ¶ quae de venditione diximus, ad omnem pertinere puta alienationem, qua pupilli res definit esse, l. non solum 4. si ad resoluendam l. 7. & 8. de prad. & al. reb. mino. C. Sicut in ceteris iuris capitulis, l. fin. de reb. alien. non alien. lib. 4. C. tit. 51. l. 2. de fund. dor. C. Et nominatim Cicero, pro Flacco, de dote constituenda sine tutore: Quaeunque sine tutore auctore est dicta dos inquit, nulla est.

21 ¶ Observamus autem ¶ in retractadis distractionibus rerum immobilium minorum, sine solemnibus factis, methodum duplicem, qua iudicium de illis interpellatur, Nam aut nulla venditionem dicimus, & repetimus via nullitatis: & tunc, ad negotium non pertinet disquisicio quo pretio, vilineam legitimum distracta sint. Aut vero per restitutionem agitur in integrum, & tunc pretii deceptio, & vitilitas sola irritas facit minoris venditiones, etsi interuenierit auctoritas iudicis & tutoris, l. & si is quem,

22 ad tit. de prad. & alius reb. C. ¶ Sed ¶ & in fructibus, reliquisque distrahendis mobilibus, quae debent in pupillorum utilitatem vendi, tutor & curator quoque debent tempus opportunum & vilius, & pretium quo pluri vaneant, obseruare: alioquin de negligentia, & damno responsuri, l. tutor qui reparatorum, §. si tutor cessauerit, de administr. tut. in P. l. si §. si eod. tit. C. Porro in alia administratione, & actionibus & iudiciis, l. in vniuersi 11. C. qui tut.

dar. poss. lib. 5. tit. 44. considerari curam quoque tutoris & officium, ex superioribus apparuit: cum de verbis finitionis tutela, ad iudicium eum, &c. loquebamur.

Quae Personae tutelam gerere possunt. Cap. 4.

- 1 Tutrix esse non potest mulier.
- 2 Tutela quomodo, & quale munus publicum est.
- 3 Mater quando & quomodo possit esse tutrix filiorum.
- 4 Tutores quibus moribus repellantur a tutela.
- 5 Debitores & creditores minorum, num tutores vel curatores eorum esse possint.
- 6 Tutores vel curatores legatione fungentes non dantur. Nec qui se ingerunt, serui, milites, ecclesiasticae personae.
- 7 Tutores dandis, qua in illorum persona magistratus obseruare debet.
- 8 Tutor num Iudeus non Iudaeo dari possit.
- 9 Iudeorum impisiores, & odium in Christianos, & leges in ead. data, prohibentes Christianorum commercia & consuetum.
- 10 Tutores num possint esse pupillorum Christiana & orthodoxa fidei, haeretici.
- 11 Tutores esse non possunt viles, quibus cum testamenti factio non est, maritus uxoris, non socer, nurus, male moratus.
- 12 Tutores vicini quando dari possint.

Non ¶ omnes passim & indiscriminatim personae in hoc tutela munus possunt, sed quae dam excipiuntur, quae vel tutelam gerere non possunt: quia prohibentur, vel quia nolunt, quae se excusant, & immunitatem habeant. Proinde principio aertur: a tutela gerenda mulier, l. tutela plerumque, & l. si de tutel. in P. l. 2. de reg. iur. l. scire oportet 21. de tut. dat. ab iis, & C. lib. 26. tit. 5. propter sexus infirmitatem: quippe quod alienam subire defensionem munus est virile, l. alienam defensionem. C. de procur. & publicum & ciuile munus mulieri subire non conuenit iure, d. l. 2. de reg. iur. l. cum prator, de iudic. P. ¶ Est autem ¶ eius generis tutela, nempe publicum, §. 1. de excus. tutor. ratione auctoritatis, quae tutoribus conceditur: cum ciuium & rerum conseruationi vniuersum considerata, publicam respiciat utilitatem, l. 2. ac iis, qui sunt sui vel alie, tut. in P. §. pen. eod. ap. Insti. l. argentarius, §. 1. de eden. in P. Priuatum autem administratio ne l. athlete, l. 8. §. tutela, de excus. tut. in P. munus: cum priuatum sit, quod ad singulorum commoda pertinet, l. 1. §. huius studii, de iust. & iur. §. huius studii, eod. ap. Insti. ¶ Extra tamen ¶ iuris conueniens regulas, §. matri & auiae concedi placuit tutelam filiorum vel nepotum, l. 2. & auis. matri. quand. mul. tut. offic. fung. poss. C. l. omnem, ad Tertul. C. atque in istis naturalis affectio, qua praesumuntur habere curam liberorum, singulari modo iuris alias excludit pugnantis praesumptiones, quae illis prohibere possent. Si tamen testamentato paterno relinquuntur administratrices, dominae quae tutrices sunt, nec alius tutor dari potest: quia per illa verba, dominum & administratricem relinquo, censetur tutrix, quia & tutor censetur dominus bonorum pupillorum, l. qui fundum §. si tutor pro curia, l. interdum §. qui tutelam, de furt. Sed de hoc, & an minor 25. ann. tutrix dari possit, & an teneatur renuntiare secundis nuptiis & Velleiano, num etiam amittat secundis nuptiis tutelam, & ad quid teneatur relicta tutrix, & administratrix sine redditione rationum, vide late Boerium, decr. 124. Papum, Aresto lib. 1. tit. 5. Aresto. 2. Quod si relicta non sit tutrix mater in testamento mariti, vel patris, & alii accipiuntur tutelam, si velit tutelam recte & facile a principe & aequitatis officina, id est, cancellaria, consequetur. ¶ Secundo, ¶ tutores esse nequeunt, l. 1. qui morib. se excusa. C. l. post se scriptum, de excus. tut. in P. l. 3. qui dote tut. vel cura possunt, lib. 5. C. tit. 34. fu. iolus, mutus, caecus, furdus, & si qui vno oculo tantum orbatus est, l. frater tuus 19. C. de excus. tut. lib. 5. tit. 62. ¶ Tertio, perpetua valetudine afflictus aertur a tutela: vel aliqua temporali, quae tamen tunc cum datus est, eum tutorem vrget, §. item propter aduersam valetudinem, de excus. tut. l. non solus, §. fin. & l. idem Vlp. eod. in P. ¶ Quarto, ¶ creditores minorum olim, sicut nec debitores, tutores eis dari poterant, l. creditorem 8. qui dar. tut. poss. C. l. neq. 7. de excus. tut. lib. 5. C. tit. 62. §. item propter, eod. ap. Insti. hodie nequaquam, §. 1. ut ii. qui oblig. perhib. §. hab. res minor. in auct. minoris, qui dar. tut. poss. C. Quinimo si subierint vel acceptauerint tutelam, priusquam iudici vere exposuerint debitum quale sit vel ius quod habet in bonis pupillorum, amittunt debitum si datui tutores eis sint, non etiam testamentarii vel placuisse senatui Gratianopolitano 6. Februarii 1461. notat Philibertus

Philibertus Bugnonis, lib. leg. abrog. ¶ Quinto loco ad uicem
 6 minorum pertinet, ne illi qui in legatione iunt, deatur tu-
 tores vel curatores a magistratibus: quia per id tempus quo in
 legatione funguntur, periculum ad eos non pertinet, si scire oportet
 21. §. eos qui in legatione, de tuto. & cur. dar. ab eis qui ius dat. Sc.
 lib. 26. P. tit. 5. l. in omnem, eod. ¶ Sexto, qui se ingerunt, petuntque
 tutelam, & eandem pretio aucupantur, creandi non sunt tutores,
 dist. l. scire oportet §. si. l. 3. §. tuto. qui ad alimenta, de susp. tutor. sed
 potius potius subiiciendi, ut suspicte si vltro offerentes, l. que om-
 nia, §. 1. de proc. in P. l. si quemquam, de epis. & cler. C. l. prator. §.
 neque, de offic. pres. in P. nisi alioquin idonei certo apparerent,
 Paul. l. uxori 18. ad legem Cor. de fals. lib. 48. P. tit. 10. ¶ Septimo
 militia armata muneribus occupatus, nec tutor vel curator etiam
 volens, dari potest. l. 4. qui dar. tut. poss. C. §. idem & in milite,
 de excus. tut. ap. Iustin. l. ab administratione, l. 7. de legat. lib. 6. D. tit.
 37. ¶ Octauo, non ferunt, l. in seruis 7. qui dar. tut. poss. C. ¶ No-
 no, non debent, nec possunt etiam ecclesiastica personæ tutelam
 subire. Atque concilio episcoporum statutum scribit D. Cyprianus
 lib. 1. epist. 9. ne quis clericis, vel ministris tutorem vel curato-
 rem testamenti suo scribat, quod si non nisi altari, & diuino mi-
 nisterio debeant vacare, & orationibus: & nemo militans Deo,
 secularibus negotiis se immiscere debeat. 2. ad Timor. 2. c. 1. 2. 3. 4.
 88. dist. 11. ne cler. vel mona. &c. Atque pro eo defuncto in altari
 orandum non esse, qui tutorem clericum dedit: imo sacerdo-
 tem ab altari dimouendum, nec pro eius dormitione offeren-
 dum. Quæ transiit inter pontificia decreta Gratianus, ca. si 88.
 dist. Vnde ecclesiasticis immunitas a tutelam data est, ecclesiastici
 muneris fauore, ut non cogantur tutelam suscipere, vel cu. as. leg.
 generaliter, de epis. & cler. c. generaliter 16. q. 1. Possunt tamen ho-
 die si velint legitimam suscipere, demtis episcopo & anachoretis,
 §. amabiles, de sanct. episc. coll. 9. amb. presbyteros, de epis. & cleric. C.
 Tenentur tamen ad miserabilium hominum tutelam omnes &
 ad defensionem eorum etiam cuiuscumque sunt ecclesiastica gra-
 dus personæ c. peruenit 86. dist. can. docere 88. dist. c. licet 87. dist. c.
 7 generaliter, 16. q. 1. ¶ Et de decimo loco in summa cum reliquis, o-
 portet magistratum & mores creandorum inuestigare: neq; fa-
 cultates enim, aut dignitas ita sufficiens est ad fidem, vt bona ele-
 ctio, vel voluntas, vel benigni mores, scire oportet 21. §. pen. de tu-
 to. dar. ab eis, & c. in P. l. in confirmando, de testam. tut. ¶ Undecimo,
 8 non caret ¶ controuersia num Iudeus Christiani tutor esse pos-
 sit. Agitur hanc quaest. Ias. in l. de iust. & iur. Bar. & alij in l. spado-
 nem §. iam autem, de excus. tutor. Placet autem mihi non posse,
 quia cultus diuinus & mores inde corrumpentur pupilli: quā-
 uis Modestinus dissentire prima fronte videatur, dum Iudeos
 non Iudeorum esse permittit. Verum si consideremus eorum in
 corruptendis moribus Christianorum infidum morem, ipse
 eodem responso aperte repellit, Modest. in l. spadonem 17. de ex-
 9 cus. tut. in P. ¶ Contemnunt ¶ enim alios, qui suæ religionis non
 sunt. Et vt ait Iuuenalis, Satyr. 14.

Quidam fortiti meruissent sabbata patrem,
 Nil præter nubes, & cœli numen adorant,
 Nec distare putant humana carne suillam,
 Quæ pater abstulit: mox & præputia ponunt.
 Romanas autem soliti contemnere leges,
 Iudæcum ediscunt, & seruant, ac meruunt ius,
 Tradidit arcano quodcumque volumine Moses,
 Non monstrare vias eadem nisi sacra colenti,
 Quæ situm ad fontem solos deducere verpos,
 Sed pater in causa, cui septima quæque fuit lux
 Ignaua, & partem vitæ non attingit vllam.
 Sponte tamen inuenes imitantur cetera: solam
 Inuiti quoque auaritiæ exercere tubentur.

Nec est quod referam quanto odio in Christianos flagrent,
 quoties ad necem vsque insidiati fuerint: postant enim palam-
 que sunt exempla, vbicunque illis permilla fuit habitatio. Et
 Constantinus, l. 2. de Iude. lib. 1. C. tit. 12. illorum in Christianos
 odium lethale constitutione duxit coercendum. Si quis, inquit,
 Iudeorum post hanc legem, aliqui qui eorum feralem fugerit sectam,
 & ad Dei cultum respexerit, saxis aut alio furoris genere, quod nunc
 fieri cognouimus, assisus fuerit attentare, mox summus dandus est, &
 cum omnibus suis participibus concremandus. Et Theodosius l. si. eo.
 & Valentinianus, & Gregorius IX. c. ex specialis, c. 18. de Iude. ap.
 Greg. ademerunt Iudeis omnes administrationes & honores, &
 potestatem inter Christianos, ne insulterent fidei nostræ. Quam-
 obrem cum docuerimus maxime personæ dari tutores & mori-

bus, vita autem nostra religione, vt ait Plinius constat, certe pro
 religione statuendum e. it. l. sum persona, de relig. & sum. funer. in
 P. & si quædam cōtrarium suadere videantur aliquibus. Pretio-
 fior enim cunctis rebus anima est. l. sancimus, de sacrosan. eccles. C.
 cuius vitæ magis cōsulendum: & ideo sicuti suspicio infidiarum
 in vitâ minoris, prohibet, ne pupillus inter suspectas huiusmodi
 personas educetur. l. 1. & si. vbi pupil. edno. debe. in fil. fi. C. eod. mul-
 to magis vbi suspicio est periculi animæ. Prohibuit & Constanti-
 nus, l. 1. ne Christiana, manci. heret. vel Iude. habe. lib. 1. C. tit. 13. Iu-
 dæis hæreticisque habere seruos Christianos. Idipsum & pontifi-
 cia iura cauent c. 2. de Iudeis, lib. 5. Decret. tit. 6. Vt non imme-
 rito in sua potestate prohibeantur habere liberos. Quin & conti-
 cilio Late. anensi statutum, c. Iudæi, sub c. 5. eod. non licet e Iudæis
 vel Agarenis, prætextu alendorum puerorum suorum, nec pro
 feruitio, vel alia qualibet causa, mancipia Christiana in domi-
 bus suis habere, non liberas nutrices, non mercenarios Christia-
 nos, c. ad hoc, c. 8. eo. c. & si Iudæis, c. 13. eod. Quoniã, vt ibi scribitur,
 Iudæorum mores & nostri, in nullo cōcordant: & facile ob con-
 tinuam conuersationem & assiduam familiaritatem ad suam su-
 perbitionem & perfidiam, simplicium animos pertraherent. Et
 ob id etiam, in concilio generali placuit, in c. nonnullis 15. de Iud.
 vt habitu & vestitu essent distincti Iudæi inter Christianos com-
 morantes, ne latentes Christianæ insidiantur fidei.

¶ Duodecimo, ¶ hæc eadem, quæ diximus de Iudæis, in hereti-
 cis obseruanda sunt, vt iisdem, quibus Iudæi rationibus repel-
 lantur a tutela orthodoxorum, & Christianorū: seipit enim do-
 ctrina eorum, vt cancer, sicut voluit D. Paulus, ad Tim. 2. prohi-
 benturque eorum non tantum consortia, sed etiam salutatio, vt
 nec eis dicendum esset, aue, D. Ioannes admonet 2. D. Ioan. epist.
 cap. 1. ¶ Decimotertio, ¶ non gerit tutelam turpis persona, cui ¶
 nec tutela cum satisfactione committi debet, l. testamento datus,
 17. de testam. tut. lib. 26. P. tit. 2. ¶ Decimoquarto, ¶ testamento ¶
 tutores si dari possunt, cum quibus testamenti factio sit, l. testam.
 tutores 21. eod. videlicet passiuam, hoc est, qui capere ex testam-
 to possunt: alioquin si de actiua agatur, qui testamentum facere
 non possunt, & ipsi tutores dari possunt, vt filii familias, §. 1. qui
 dar. tut. poss. apud Iustin. Vlp. l. si quis 18. §. si. de excus. tut. in P. Ve-
 runtamen & de hac re Vlpianus sicut in tit. iuris, tit. 12. Testamen-
 to dari possunt in, cum quibus testamenti faciendi ius est, præter La-
 tinum Iunianum: nam Latinus habet quidem testamenti faciendi ius,
 sed tamen tutor dari non potest, si enim lex Iunia prohibet. Et lex Iu-
 niana iurem ferri iubet Latino impuberi cū, qui ante manumissionem
 ex iure Quiritium fuit.

¶ Decimoquinto marito etiam tutores vel curatores vxoris,
 dici non possunt datitii, l. 2. qui dari tut. poss. lib. 5. C. tit. 34. §. pen.
 de excus. tut. ap. Iustin. quia iure ipso Romano mulieres sunt in
 tutela & cura maritorū, vt diximus in potestate in vxores. ¶ Dec-
 imosexto, nuriusæ nemo curator dari potest, l. licet orationis,
 17. de excus. tut. C. ¶ Decimosextimo, quando ex inquisitione
 magistratum vel p. asidum dantur tutores, solet inquiri secun-
 dum Theophilum in §. 1. eod. & in §. sed & his, de e. Aul. tut. in In-
 stit. sitne qui est dandus locuples, frugi, probus vita, an vitæ pi-
 gnora, hoc est, liberos habeat: item an eam, quæ se progeniuit,
 patriam amet, secundum Constantinum Harmenopolium, lib. 5.
 promtu. in. tit. 11.

¶ Decimo octauo ¶ aliquando in controuersiam venit, num ¶
 deficientibus testamentariis & legitimis, dari possent tutores vi-
 cini pupillorū, nulla affinitate vel cognatione illis conitincti, sed
 tandē placuit posse, nisi lea iusta ratio excuset, senatus cons.
 Paril. 21. Maii 1534. Pap. libr. 15. ares. tit. 5. ares. 1. quia etiã pro-
 tinus extraneus, & ignotus tutor dari potest.

De Suspectis tutoribus. Cap. 5.

Lib. 26. tit. 10. Lib. 5. C. tit. 43. Lib. 1. Instit. 26.

- 1 Tutor ex quibus causis, vt suspectus, remoueri possunt: Ex his de-
 ne dentur impediri possunt.
- 2 Tutor suspectus quis dicatur.
- 3 Tutor suspectus ex quibus causis fieri potest.
- 4 Tutor pauper bonasides vt suspectus remoueri non potest.
- 5 Tutor vt suspectus quomodo remouetur a iudice.
- 6 Tutores vt suspectos qui accusare possunt.
- 7 Tutori vt suspecto accusato interdicitur administratio.
- 8 Tutor de suspecto pendente administratione non finita tutela ac-
 cusatur.
- 9 Tutor coram quo iudice de suspecto accusatur.

10 Tutoris ob dolum remoti infamia pœna.
Et ocellia multa quid. eod.

1 Non idoneus dicitur quoque tutor, qui suspectus in fide vel opera videtur, atque ex iis causis quibus suspectus remoueri potest datus, ex iisdem prohibe. i posse ne detur arbitrator.
 2 Suspectus intelligitur, qui ex mala fide tutelam administrat, §. suspectus autem. Et §. nouissime, de suspect. tut. *Vlpia. l. si creditores 15. vers. sed suspectus, de priuileg. lib. 42. P. tit. 6.* quive his moribus pradius est, vt in suspitionem veniat, §. fin. de susp. tut. l. suspectum, eod. in P. Suspicio perfidie vel incommodi pupilli, ex persona tutoris certum non habet malitie tutoris iudicium aliquando, sed num talis sit, qualis malus presumitur, a. gumetum & opinionem: vnde in dubio, ne quod veremur contingat, vel ne quod detectum est malum serpat, leges presidium & cautionem dant, & delictis obuiam eunt. Atque ex decemviri ali lege suspecti crimen descendit. *Vlpian. l. 1. §. sciendum, de susp. tut. in P. quod proponi potest contra quoslibet tutores, dicit. l. 1. §. ostendimus. eod.* Suspectus itaq; multis ex causis quis fit, veluti primum si tutor rationes cum collega non communicet, l. actus 20. de admini. tut. Si forte grassatus in tutela aut sordide egerit, aut perniciosè pupillo: si rerum eius aliquid intereeperit, expilaueritve ante vel post tutelam, *Vlpian. l. 3. §. nunc videamus, de suspect. tut. in P.* si tutor inimicus fuerit pupillo parentibusve eius, nec reconciliatus illis sit, d. l. 3. §. si tutor inimicus, §. inimicitia, de excus. tut. si res veritas sine decreto vendidit cum fraude, dicit. l. 3. §. Verus & Antoninus. l. 4. Et si quidem de pred. Et al. reb. minor. C. si ad alimenta praelanda pupillo copiam sui non faciat, d. l. 3. §. tutor qui alimenta, de susp. tut. l. si ubi pupill. educ. deb. in P. §. si quis tutor, de susp. tut. qui non facit inuentarium, nec pecuniam ad pradiorum comparationem conferre vel deponere pernicaciter perstat, quoad emtionis occasio inueniatur, d. l. 3. §. tutores, Et l. fin. §. si arbit. tut. C. si segniter, si fraudulenter se gerat, leg. in postulantibus 5. de susp. tut. C. l. 4. eod. si contumaciter administracionem recuset, l. 3. C. eod. si copiam sui vocatus in ius pertinaciter non faciat, *Vlp. l. impuberibus 7. §. si. eod. in P.* si cum ignauia negligentia, vel dolo gerat: si cum simplicitate, rusticitate, ineptia, l. hœc enim 4. §. fin. eod. in P. leg. 3. §. fin. eod. Generaliter alius quoque iustus de causis remoueri quis poterit, si pratorẽ mouerint, cur exiitmer aliquem non debere in tutela versari, *Vlpia. l. 3. §. si tutor, de susp. tut. in P.* Placuit tamen tutores, quomais pauperem fidelem tamen ac diligentem, non esse remouendum a tutela ideo, vt suspectum, l. suspectum 8. eod. in P. §. si. eo. ap. Iustinian. optimumque factum visum est potius curatorem adiungi, quam eundem cum nota fidei & existimationis remoueri, vt ait Modestinus. l. si tutor 9. eod. l. pietatis 6. C. eod. tit. §. fin. eod. ap. Iustinian.
 3 Ex his itaque causis a tutela remouetur tutor, vel officio iudicis, si apertis argumentis liqueat illi eum esse suspectum, vel si accusatio ea de re instituta coram eo fuerit, l. 3. §. pratoria, de susp. tut. in P. Accusatur autem & probant suspectos omnes parentes, proximi, cognati pupilli, & quibus pietatis affectio officium hoc promouet, l. pietatis 6. §. fin. eod. C. l. 1. §. consequens, eod. tit. P. §. consequens est. eo. ap. Iustim. item contutores, l. 3. de suspect. tut. P. est ille sit iam remotus vt suspectus: liberi pupillorum, d. l. 3. §. 1.
 4 Et si hac pendente accusacione interdici administrationi tutori postulato de fallo placuit, alio interea pro administratione subordmando l. eum quem 7. eod. C. §. si qui. autem eod. ap. Iustim.
 5 Vlpia. l. quod si forte 14. §. 1. de solut. lib. 46. P. tit. 3. Siquidẽ dignum obseruatione est, agi in tutores vt suspectos pendente tempore tutela, nam finita tutela ob eadem quibus quis suspectus ea pendente postulari potest, agitur non de suspecto sed de actione tutela, l. 1. C. de susp. tut. l. pen. eod. in P. l. nisi. Et l. si tutor, in fin. Et l. seq. de tutel. Et rati. distrah. in P. sed si suspecti, de susp. tut. Potro suspecti t accusatio pro tribunali tantum examinari potest, inquit Marcellus, l. 1. §. suspecti, ad Senat. Turp. lib. 48. P. tit. 16. & nullus alius de huiusmodi questione pronuntiare potest, quam prator Romæ, in provinciis autem presides, & legati proconsulis, §. 1. de susp. tut. ap. Iustim. l. 1. §. damus, eod. in P. Et si cui a pratore reuiciditio mandata est: Interdum autem in pupillos comitentes remoti, ad perfectũ vrbis pro eius arbitrio puniendi grauitur remittuntur, l. 1. §. fin. Et l. 2. eod. in P. Qui tamen vt suspecti remoti sunt, si ob dolum famosi sunt: si ob culpam non æque, §. suspectus, Et §. ostendimus, eod. ap. Iustim. l. 3. §. 1. eod. tit. in P. l. si. C. eod. Et fraudatores tutelaram turpi iudicio coerendos dixit Cicero pro Anul. Cecim. ex leg. 12. tab. Et estimacionis summæ pœna, id est, infamia, idem pro Roscio. Vt actione tutela damnatos VL-

pia infamia notari ait, l. 1. de his qui not. infam. Idem & apud Græcos ex Demosthene colligitur, Orat. 3. cont. Aphobum circa fin. Ideo qui hac actione agebat, nisi reum perageret, sexta parte litis estimata multabatur, quæ in reum absolutũ veniret. Multa et ocellia ideo dicta, quod in quamlibet drachmam calumnie reus, obolo multaretur, cū senni essent oboli in drachma, Buda de ass.

De Excusationibus legitimis tutorum.
 Cap. 6.

Lib. 27. P. tit. 1. Lib. 7. C. tit. 62. Lib. 2. Inst. tit. 25.

- 1 Tutelam gerere habet periculum animæ.
- 2 Excusatio tutela quid.
- 3 Excusationum cause in genere.
- 4 A tutela quando paupertas excusat.
- 5 A tutela se excusat, qui alterius est provincia quã bona pupilli.
- 6 Tutela tres aut due cura, quando ab alia tutela nona excusant.
- 7 A tutela excusant negotia necessaria gerenda.
- 8 Liberi qui, & quot a tutela dant excusationem.
- 9 Excusationes a tutela vel cura ex parte personarum quot. et si quis fuerit tutor si inimicus, si valetudinarium si litem habeat, si minor.
- 10 Septuagenarius quare a tutela & cura excusatur.
- 11 Item Alienigena, & de aliis causis excusationis.
- 12 Excusationes a tutore vel curatore ante administrationem sum & intra 50. dies proponenda, postea perperam proponuntur.
- 13 Excusatione non vititur, qui promissit defuncto patri subire tutelam, vel qui subscripsi donationi, vel legati ob id acceptauerit.
- 14 Utilitas legitime excusationis.

Q Vemadmodum t proxime pertractata personæ idoneæ non sunt administrationi tutela, quia reiciuntur inuiti: sic nec qui se excusant ab hoc munere, & nolunt illud subire, accommodi non sunt, cum cogi nequeant. Sunt enim aliqui, qui Dei memoriam habentes, inquit Iustinianus, §. quoniam, et hi qui perhib. oblig. se hab. res minor. in amb. coll. 6. tit. 2. ad tutelam & curam suscipiendam difficulter accedant: non solum vt labores recuset, sed ne pupillo, um gratia in animæ periculum incidant. Quidam tamen illegitime, quidam legitime tutela õnus deprecantur: proinde de legitima excusatione agendum est.

Excusatio t hæc est, muneris rite delatæ tutela ex iustis causis legitime propositis exceptio. Munitus genus est quia alia plura genera quam tutela, ut. tit. de muner. Et honor. reliqua differenter as constituunt. Exigimus in hac excusatione rite delatam fuisse tutelam, hoc est, vt idoneus sit tutor, si vellet cui deferretur: etenim illi qui idonei iure communi non sunt, excusatione non egent, pro reiciendo munere vel onere. Veluti si ii qui dari non possunt, dati sunt: vel qui dari possunt quidem, ab iis tamen qui dare non possunt dentur: aut quibus non oportet, aut non eo quo oportet modo. *Modestinus leg. scire oportet 15. §. qui non iuste, de excus. tuto. in P.* Punitio enim præsupponit precedentem habitum, l. decem, de verborum obligatio. leg. Iulianus, de diuort. in P. Dari autem non possunt illi, de quibus proxime ante diximus. Excusantur t autem primum ratione rerum, de hinc ex qualitate personarum, & subinde ex aliis negotiis, quæ cum pupillo vel aliis sunt, vel futura sunt. Ratione t rerum excusant ob inopiam pauperes, si se impares oneri in uncto possint probare, *Vlp. in l. paupertas 9. de excus. tut. in P. §. sed & propter pauperatem, eod. tit.* Videlicet, si eius generis sint, qui repositas non habeant facultates, in victumque necessaria, nisi manibus operentur, & conquirant: talesve sint pupilli facultates, que non permitant tutorem ab administratione abscedere, leg. post susceptam 43. §. fin. eod. tit. Quomobrem qui in collegio pistorum operatur, in pistino per lemetipsum, excusatur non aliter, l. si. eod. & ita mediocritas quoque, & rusticitas excusationem aliquando dant, *Vlp. in l. abletia 8. §. si. eod.* Et ideo cessante paupertate, & facultatibus additis, non competit excusatio, l. non tantum, §. eos qui, de excus. tut. in P. Reculant t et etiam opus tutores dati testamenti, si res administranda sint in alia quã sua provincia, *Modestinus in l. non solum 12. §. Et qui in testamento, eod.* Et t illi quoque qui pertractandis alio: um rebus occupati necessario sunt, excusatione donantur: vt qui tres iam veie tutelam vel curas habet & administrat, quia aliis & istis non posset commode superesse, §. item t res onera, de excus. tuto. leg. 3. 4. 5. 6. eod. in P. Nisi eas affectauerit, quia affectatæ non adscribuntur numero, l. Spadoneum 17. §. fin. eod. P. l. voluntaria, eod. C. l. vni qui nu. tutel. se excu. lib. 5. C. tit. 69. nec honoraria.

7 Ideo etiam quibus tributorum exactio commissa a principe, l. exactors tributorum 10. C. de excus. tut. vel aliarum rerum administratio, ea durante excusantur, l. Geometra, & maiores frumentaria 2. eo in P. §. item D. Marcus. eo. ap. Iustin. Hermogenianus, in l. administrantes 44. eod. in P. l. lursperitos 33. eod. §. 8. & qui. de excus. tut. ap. Iustin. quales qui praedatū gerebant Asia, Bithynia, Cappadocia, & aliarum prouinciarum, l. ableta 8. §. 1. eod. patrimonialis colonus. l. si. qui dar. tut. poss. lib. 5. C. tit. 34. excepto conductore, l. coloni 8. de excus. tut. C. l. spadonem 17. §. qui uel ligata, eod. in P. Item excusantur ob dignitatem administrato iam silentiarii principis. l. si. C. eod. d. l. si. de silentia lib. 12. C. magistratus ciuitatum. l. ableta 6. §. remittuntur, de excus. tuto in P. excepto Aedili, l. non tantum 20. §. is qui adiliate. eod. in P. & qui occupati sunt aliis rebus publicis, quales grammatici, sophistae, oratores, philosophi, qui publice iuuenib. profunt, & medici. l. si duas 6. §. Grammatici, & seq. §. §. l. sed & reprobari. l. 7. in princ. §. eod. doctores legum, non quidem qui in aliquo praesulatu docent, sed si Romae, d. l. sed & reprobari, §. fin. vel in alia regia academia profiteantur publice, §. haec autem in proem. Pan. iuris. ¶ Administratio quoque liberorum priorum legitimum, quae plena curis est, & sollicitudinibus, ut aequum non sit patrem ab illa naturali distrahī, ut extraneis, suis relictis, opem impendat. arg. l. praeses prouincia, de seruis. C. l. si. de cura. iur. C. si modo tot sint, qui totum eum desiderent. Vnde numerus definitus est liberorum ad excusationem sufficiens, in quorum recipiuntur seriem nepotes, neptese ex filiis masculis, l. 2. §. remittit. & seq. de excus. tut. §. 1. & seq. eod. ap. Iustin. Et qui in bello ceciderit pro republ. d. §. 1. eod. l. bello amisti. 21. eod. in P. Romae sufficienter, tribus, in Italia quatuor, in aliis prouinciis quinque, l. vnic. de ris, qui num. liber. se excus. lib. 5. C. tit. 66. Item qui patroni senatoris negotia gerit, a tutela decietur patrum excusatur, l. libertus 17. §. liberti. ad municip. lib. 50. P. tit. 1. ¶ Ex capite quoque personarum reici possunt tutela vel cura: ueluti ne is qui tutor fuit, curā eiusdem cogatur subire, §. qui tutelam, de excus. tut. l. curatur. C. eod. Si humilis sit persona, & analphabetus simul, nam utrumque requiritur, nec alterum sufficeret, l. ableta, §. pen. & fin. eo. P. §. similiter eos, eo. ap. Iustin. Inimicitiarum etiam praecedentium capitalium sine reconciliatione cum patre pupillae allegatio excusationem habet, d. l. ableta, §. dat remissionem, §. item si propter, eod. ap. Iustin. Vti obiciatur ualeat aduerfa administrationi postulare, §. item propter aduerfam, eod. l. item Vp. & l. non solum, §. fin. & in seq. eo. Si lis futura sit cum pupillo, vel existat de uniuersitate bonorum, puta quia se heredem arbitrat, vel alio modo dominum: Etenim de re singulari vel parte bonorum, lis non esset legitima excusatio, l. si pupillum, & l. propter litem, eod. in P. §. item propter litem, eod. ap. Iustin. l. si ut allegas. C. eod. Et proinde communio rerum, vel de ea controuersia, cum per curatorem pupillo ad communia tutanda datum expediri possit, non est iusta excusatio, l. quod res, C. eod. Aetas quoque, quae ad negotia tractanda pupillorum idonea non est, excusat a tutela munere, ueluti minor 25. annorum, qui enim se tueri non possunt, aliorum tutelam subire non debent, & ita iure repelluntur a tutela, §. minores, de excus. tuto. ap. Iustin. l. fin. de legi. hered. C. l. non solum 12. §. si libertus, eo. in P. facit proratione, c. in decoris, de eta. & qualis. ¶ Maior etiam 70. annorum a tutela & cura se potest excusare, §. item maior, de excus. tuto. ap. Iustin. l. 2. eod. in P. l. uni, qui atar. se. excus. l. 5. C. tit. 67. l. 3. de iur. imminut. in P. Dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni: si autem in potentatibus, 80. anni, amplius eorum labor & dolor, l. sal. 89. Solon humanae uitae terminum etiam 70. annos esse ait, Diog. Laert. in 1. in Solone. ¶ Qui neque cuius, neque incolae eius loci est, in quo tutor datur, recte detestatur administrationem, l. idem Vp. l. 14. §. si de excus. tut. in P. Cal. l. in d. l. non tantum 17. §. litem, eod. tit. Vp. in l. illud usi atissimum 22. l. propter litem 24. §. licet datus. l. fin. eod. tit. l. 2. & 11. C. eod. Item quis non cogitur suscipere tutelam vel patrocinium contra fratres vel filios, l. humanitatis 13. C. de excus. tut. Et nauicularii excusantur a tutela extraneorum, non eorum qui sunt de eo, eo. eod. seu de collegio, l. pen. C. eod. tit. Et qui ingredi ciuitatem nequeunt, ut ignominia missi ab urbis excusantur, tutelae, l. sed 12. §. milites 10. §. scribit autem, eod. in P. ¶ Quae si interueniunt quoque in excusatione proponenda, & praefrendenda: Considera: primum, ut ea ante administrationem vel confirmationem tutoriam edatur, nam si postea proponatur, sero fit, nec proficit, l. scire oportet, §. qui non iuste, cum similib. ibi per gloss. not. de excus. tut. in P. l. si nemo, §. si de testa. tut. in P. Sed & tempus iure definitum est, in-

tra quod qui sciuit se tutorem datum, excusationem debet obicere; neque 50. dierum, si in ciuitate, vel intra 100. a ciuitate lapidem sit, d. l. scire oportet, §. multa. Qui autem supra centum miliaria a ciuitate abest, viginti miliaria habebit ultra numerata in unquamque diem, a qua cognouerit: oportet enim manifestari ei praedibus, vel in faciem, vel in domum: & extra hos, alios triginta dies habebit ad excusationem, d. l. scire, §. qui autem, & §. seq. & §. consequens. Peragi autem debet negotium a die nominationis intra quatuor menses, l. quinquaginta dierum, eod. tit. in P. l. quinquaginta, eod. C. ¶ Subinde si animaduertendum, is qui tutelam recusat, patri pupillorum uiuenti promiserit tutelam se subiturum: tunc enim reiecta excusatione cogitur subire eam, l. spadonem, §. qui patri, de excus. tut. in P. §. item si propter, eod. ap. Iustin. Id ipsum; statuum, si dationi testamentariae se subscripserit, Papi in l. ex sententia 29. de testam. tut. lib. 26. P. tit. 2. l. uxori, §. qui se filio, ad l. Cor. de fals. vel legatum relictum accipiente tutela causa agnouerit, l. post legatum, §. amittere, de is quib. ut indig. in P. quod non potest iure consequi, nisi post acceptam tutelam, l. qui tutelam 20. de testam. tut. l. Non enim, de excus. tut. cum dist. ibi ad uel. ¶ Porro si uilitas legitima & iusta excusationis erit, ut excusatus a periculo tutelae se eximat, l. si tut. C. eo. tit.

De Diuisione tutelae, formulisque tutorum in uniuersum. Cap. 7.

- 1 Continuatio & epitome dicendorum.
- 2 Tutelam datiuam, & permissam diuisa.
- 3 Permissa testamentaria, datiuam legitimam, & a magistratib. data.
- 4 Mixta a testatore & magistratu confirmata.
- 5 Vnde & tutores aliquando honorarii & notitia causa dati.

Exhibita imagine generalitutelae & substantia, cum partibus eius rerum & personarum, diuisionem explico, in qua quemadmodum, & a quibus, & typum, secundum quem tutorem dari & confirmari possunt, exhibebimus, & quibus dari possunt: unde & quae affinia curae, & dissidentia sunt, & conuenientia annotare licebit. ¶ Igitur si tutela vel permissa, vel datiuam dicitur, ut ex finitionis uerbis tutelae, l. 1. de tut. in P. §. 1. eo. ap. Iustin. ibi, in re ciuili data, uel permissa, liquet. Permissa testamentaria alio modo dicitur: quia iure ciuili permissum est parentibus, tutores filiiis suis dare, §. permissum, eod. l. 1. de test. tut. in P. Datiuam iuris ciuili duplex, uel quae defertur a lege immediata, nullo alterius personae adhibito ministerio & legis solius auctoritate, ideo legitima, l. legitima, de part. in P. alia datiuam, delata per leges ministerio magistratum. ¶ Mixta inde quae a tutore, uel a iudice dari potest, dicitur. Ex his honoraria alia, a qua tutores quoque testamentarii, legitimi datiuam, vel datiuam, & honorarii dicitur: quibus & addi possunt, qui propter rerum notitiam dantur.

De Testamentaria tutela, & eius confirmatione; & de tutoribus testamentariis & confirmatis. Cap. 8.

De test. tut. lib. 26. P. tit. 2. Lib. 5. C. tit. 26. Instit. tit. 13. & 14. De confirmando tut. lib. 26. P. tit. 3. Lib. 5. C. tit. 29.

- 1 Potestas dandi testamento tutores a patria potestate, & 3.
- 2 Tutor dari non potest certa rei, nec testamento, uel codicillis inualidis.
- 3 Curator testamento dari non potest, tutor potest.
- 4 Tutor testamento non datur ab alio, quam a patre: uerum datur, a iudice confirmatur.
- 5 Qui testamento tutores dari possunt.
- 6 Tutores testamentarii quando confirmantur.
- 7 Curator a patre testamento datus, confirmatur.
- 8 Officium iudicis quale in confirmando tutore.
- 9 Tutores & curatores a patre dati, in confirmatione non satisfaciunt, alii satisfaciunt.
- 10 Idem 11. & quid si a matre datur.
- 11 Tutor filio matre uiuente, ea inuita dari non debet.

¶ Via Romani patriam quae potestatem, ut propriam, sibi arrogant, §. 1. de patria potest. eodem iure ciuili & potestatem tutorum dandi filiis post mortem concessam habent, ex capite legis 1. 2. tab. ut, l. i. qui, legasset super familia tutelaue sua, ita ius esset, l. 1. & l. tut. incertus de testam. tut. l. uerbis 120. de uerb. sig. Neque datio testamentaria ualeat, nisi secundum ius datur tutoris, l. 3. de testa. tut. in P. ¶ Itaque si iura in hac seque oportet, quae pro re, confiderandum docent, ne certae rei, uel causa tutor datur, §. ad certum, qui testa. tut. dar. poss. lib. 1. Instit. tit. 14. l. certarum 12. cum l. seq.

de testam. tut. quia personæ potius datur tutor. Item testamen-
tum vel codicillos in quibus fit datio, vt consiliant & valeant, d.
l. 3. eod. in P. l. 3. de confir. tut. lib. 26. in P. tit. 3. l. 2. C. eod. lib. 5. tit. 29.
3 ¶ Et in hoc differt etiam a curatore tutor, quia curator testa-
mento dari non potest, l. pen. C. de testam. tut. Demum personæ
quæ dant, esse debent quæ habeant liberos, quibus dant, in po-
testate, l. 1. eod. in P. l. 1. de confir. tut. in P. Quo fit, matres nō pos-
se testamento filiis tutores dare, non patronos, nec extraneos,
sed tamen dari ab istis, ex causa confirmantur a iudice, l. 1. 2. C.
4. eod. in P. l. 1. C. eod. l. qui tutelam 28. §. si. de test. tut. vt et si detur
ex hereditate d. l. eo. in P. ¶ Quemlibet tamen autem posse tutorem dari,
lex 12. tab. voluit, l. tutor incertus 20. §. si. eo. in P. dummodo is a-
lioquin sit idoneus, l. vt gradatim de mun. & honor. & habeat fidu-
cionem testamenti passiuam, l. testamento tutores 21. de testa. tut.
sitque ceterus, Africa. in l. tutor. ita recte 23. de test. tut. & l. si quis tu-
tor 22. eod. & non numeretur inter illos qui nequeunt fieri testa-
mentaria, de quibus supra diximus. ¶ Potest tamen tutor testamento dari
a certo tempore & vsque ad certum tempus, sub conditione
& vsque ad conditionem, Vlpia. l. tutor datus 8. §. 1. de testa. tut. in
P. l. tutoribus 33. eod. §. ad certum tempus, qui testam. tuto. dar. poss. &
post mortē heredis, l. tutores 7. de testa. tut. in P. Obse. uamus tamen
regulam, neminem posse cuiquam tutorem dare, nisi ei
quem in suis hereditibus habuerit, vel habiturus esset, si vixisset, l.
quo tutela. §. 1. de reg. iur. Quod si talibus dederit non inspicimus
an nati sint, vel posthumi filii vel nepotes masculi vel femineæ,
l. si quis filius 5. §. seq. de testa. tut. in P. ¶ Quando autē testamento
dati tutores, non possunt auctoritate eius subsistere, ad confir-
mationem refugimus, si æquum videatur & vile pupillis illos
tutores retinere, veluti, si dati in testamento rupto, l. si pater 31. de
test. tut. in P. si tamen qui nō poterant dare dederint, testamento per-
manente, l. 1. §. seq. de confir. tut. si dubitetur de virib. testamen-
ti, l. iure nostro 26. §. si. §. 1. C. l. §. seq. de test. tut. si naturalib. liberis detur,
7. l. si. C. de confir. tut. ¶ Confirmatur tamen a patre curator testamen-
to datus, l. 1. §. si. eod. in P. ¶ Officium tamen iudicis in confirmandis
datis tutoribus testamento, in inquisitione consistit, qua discuti-
tum idoneus sit is, qui datus est tutor, moribus, facultatibus,
persona num sit cōstrictus ære alieno, vel cum sisco damnosum
contractum gesserit aliter ipse teneretur magistratus, l. tutores a
patrono 5. l. in confirmando tutore & l. §. de confir. tut. Sequitur q;
patrorū vilitatem pupillorum, non scripturam testamenti, vel codi-
cillorum, Try. hō. l. vilitatem 10. de confir. tut. in P. ¶ Verum tamen si
pater inutiliter dedit tutorem, fit confirmatio sine inquisitione,
l. 1. §. si quidem, & l. si filio 6. eod. Quod & in curatore responsum
est, testamento inutiliter dato, sed confirmato, cui & satisfactio
remissa, l. si. eod. tit. in P. quamuis ex hereditate det, l. q. de testa. tut.
re. P. dummodo legitimus & naturalis sit, siusq; filius: aliud
enim in naturali filio, cui nihil relictum est, l. naturali 7. de confir.
tut. in P. Et dummodo etiam causa, propter quam tutor a patre
datus videbatur, non sit mutata: vt ne inimicus, neve pauperior
sit factus, l. pater 4. §. 1. de testam. tut. in P. Nō ita in tutore a ma-
tre filio dato legitimo, quem & insituere debet antequam det,
& rursus in confirmatione eius, inquisitio est necessaria, d. l. 4.
a. test. tut. l. 2. de confir. tut. in P. l. mater. C. de testam. tut. l. si. §. si qui
10 pot. tut. lib. 26. P. tit. 6. ¶ Confirmari tamen æquum est: cum nec
e viuente contra eius voluntatem tutor dari abeat, l. 1. si tutor
11 contra matris voluntatem datus sit, C. ¶ Hoc tamen cōmune testamen-
tariis paternis & confirmatis tutoribus, vt satisfactio ab illis non
exigatur, quod est valde notabile, idque ea ratione, quia iam elec-
ti ab illis qui satis fidem illorum exploratā habuisse p̄sumunt,
l. 3. de confir. tut. in P. §. 1. de satisf. tut. §. si. de tutel. l. de creationib.
de episc. aut ab aliis tamen dati, cauent in confirmatione, l. tuto-
res a patrono 5. de confir. tut. in P. em pupilli saluam fore.

De legitima tutela, & de illa que a gnatorū est. Cap. 9.

Lib. 26. P. tit. 4. Lib. 3. C. tit. 30. Lib. 1. Inst. tit. 15.

- 1 Quando ad legitimam tutelam peruenimus.
- 2 Tutela legitima subsidiaria in locum testamentaria qua prior est.
- 3 Legitimi tutores qui dicantur.
- 4 Legitima tutela quatuor speciebus, agnatorum, parentum, fiducia-
ria, patronorum.
- 5 Legitima agnatorū tutela proximis, demum feminis defertur.
- 6 Agnati & cognati qui dicantur.
- 7 Legitima tutela transit mortuis parentibus, tutoribus in filios sola.
- 8 Legitimo agnato proximiorē minore vel absente, si possit idoneus
esse, vel redire ante etatem legitimam pupilli, non datur legiti-

mus tutor remotior, sed datus interim.

- 9 Legitima tutela cur potius defertur agnatis proximis, q̄ aliis a lege.
- 10 Agnati adhibentur ex lege in consilium iudicis uxoris a marito
vindicante.
- 11 Agnati qui successuri erant pupillo, tutores lege Solonia ei dari non
poterant: & quare.
- 12 Tutores legitimi satisfaciunt rem pupilli saluam fore.

Quando defunctus intestatus mortuus est pater, vel alius re-
status qui tutores testamento nec dedit, nec dare poterat: &
pupilli sunt, qui defensione, vel tutela egeant, l. testator 6. de legiti-
mi. tut. in P. ad legitimam & leg. 10. tab. decretam, refugimus, l. 1. & 3.
& l. legitimos 5. eo. in P. §. 1. & 2. de legi. iure. & ad extensionem seu
prorogationem mentis eius, ve bis deficientibus, §. 1. de leg. par.
tut. lib. 1. Inst. tit. 17. ¶ Hæcque tamen subsidiaria. Nam quando potest
esse locus testamentaria, ad legitimam non nititur, l. si quis sub
conditione 11. de testam. tut. P. si tamen cōditioe futpensa sit testa-
mentaria, vel mortuus tutor testamentarius, vel remotus sit, ad
legitimam redeundum est, d. l. si quis. §. quod autem lex. eo. l. in-
testato 6. §. si. de legi. tut. in P. ¶ Legitimi tutores tamen generaliter sunt,
qui ex lege aliqua descendunt, Vlpia. in tit. tit. 11. legitima de pati. in
P. Verum per eminentiam, inquit Vlpia, tit. 11. legitimi dicuntur, qui
ex l. 12. tab. introducuntur seu propria qualitate agnati: seu per con-
sequentiā, quales sunt patroni. ¶ Legitima tutela tamen species hodie
quatuor sunt, quia totidem modis defertur tutelam, & fa. it. tuto-
res lex: inde legitima agnatorum tutela, parentum, fiducia, &
patronorum. ¶ Agnatorum tamen est, quæ ex ve bis & sententia legis
12. tab. defertur proximis agnatis, ad quos defertur potest pupilli
hereditas immediate, si modo femina non sit, quæ proximio-
res ad successionem esse possunt, & apud aliam hereditas, & apud
aliam tutela esse potest, l. quo tutela. de reg. iur. l. si hereditas, C.
de legi. tutel. l. 1. de leg. tut. in P. Et si æquales in gradu sunt, æque
ad tutelā vocantur, l. aut l. si reliquero 8. & Cuius l. si plures 9. eo. P.
nisi alia causa, puta minor ætas, vel alia exculatio prohibeat, l. si.
C. de legi. tut. d. l. si reliquero. Quod in successione & tutela pa-
troni & patronæ in bonis liberti distinguitur, l. 1. §. 1. de legi. tut.
in P. ¶ Agnati sunt, tamen qui per virilis sexus personas cōgnatione
coniuncti sunt, quasi a patre cognati. Cognati per feminam se-
xus personas coniuncti, Cuius l. sunt autem agnati 7. de legi. tut. §.
1. & 2. de legi. agnator. tut. §. 1. de legi. agn. success. l. iuris l. §. inter agna-
tos. de grad. & aff. in P. Quod explicum Theophilo in §. 1. &
quinam sunt agnati de legi. agn. tut. & lib. 1. Inst. tit. 15. dilucide &
paucis. Cognatio nomē est generale, diuisa in parentes, liberos,
& propinquos ex latere: parentes sunt, qui nos genuerunt, pa-
ter, mater, avus, auia & alii superiores: liberi, qui ex nobis nascū-
tur, filius, filia, nepos, neptis & qui ex illis: ex latere veniunt, qui
neq; nos genuerunt, neq; a nobis gignuntur, sed eandē stirpem
& radicem communem nobiscum habent, veluti frater, soror,
patruus, avunculus, amita, matertera, consobrinius, consobrina,
& qui ex illis nascuntur. Porro cognatio hæc quæ ex latere venit,
in duas species est diuisa, in agnatos & in cognatos: & agnati qui-
dem sunt, qui per virilem sexum nobis coniunguntur veluti fra-
ter eodē patre gignitur, & liberi eius, item soror eodē patre geni-
ta, tum patruus & liberi eius, deinde & amita. Cognati vero sunt
qui per feminā nos coniungunt, vt soror eandē matre tantū genita,
ac liberi eius: itē matertera, & liberi eius, & amita liberi. Agnati
autem & legitimi dicuntur a lege, quasi dicas respicere. Cognati
etiam dicuntur, quasi dicas naturali. Quoniam quos ius civile
nouit nouit & natura. Cognati vero tantum habent cognatio-
nem naturalem, quos enim natura nouit, hos non protinus nouit
& ius civile. Quæ diuisio olim iure 12. tabul. erat cōseruata,
& in successione, & consequenter in tutela, sic sequuntur
successiones, l. quo tutela redit, de reg. iur. §. cum & agnator, de legi.
paro. iure. Et quia distinctiones non in agnatorum & cognatorū
sublatæ sunt, & propinquiores siue illi agnati, siue cognati
tantum sint, ad successionem vocantur, l. maximum virtutum. C. de
liber. prater. l. lege 12. tab. de legi. hered. C. pari modo. Et sublatæ
legis 12. tab. distinctione, nulla separatione sexus adhibita, vel
cōgnationis & agnationis, cognati quoque propinquiores vocan-
tunt, l. 1. & aut. sicut hereditas, C. de legi. tut. §. ex bis de here.
ab int. st. venen. coll. 9. Et si plures concurrant eiusdem gradus, ex
illis apud iudicem communiter conuenientibus, eligendus est
vnus vel plures vt magis idoneo vel idoneis tut. la committatur,
d. aut. sicut hereditas, §. 1. & l. legitimos, §. in legitimis de legi. tut. in
P. l. 3. de admn. tutor. in P. propter commoitionē administratio-
nem. ¶ Transit tamen hæc tutela legitima non aliz, non quidem 7
heredita-

hereditario iure ad alium, sed iure proximi tatis ad liberos virilis sexus, si perfecta sint aetatis. *l. tutela plerumque 10. de tutel. lib. 20.*
 §. *l. i. i. §. Singulari* & illud quod notat Ioan. Faber in §. *de fiducia. tutel.* ut si proximior in gradu propter minorem aetatem a tutela repellitur, sequens in gradu legitimus non potest esse, si minor possit esse legitimus aetatis, antequam ille pupillus, de quo agitur, pubes sit, sed interim donec proximior adificatur aetatem iustam, pupillo dativum tutorem constituendum, *l. idem fiet, de testam. tut. in P.* qui desinet tutor esse adultus factus proximior, *l. non solum. §. si libertus, de excusat. tut. l. i. §. i. de int. & ratio. distrab.* At diuersum, si proximior, qui vocatur ad tutelam, non possit capax esse tutela ante pupillum: nam tunc ex proximiori gradu legitimus non datus erit tutor. *l. pen. de legit. tut. l. idipsum si absens sit proximior, vel apud hostes, nam interim dativus a prore sit: non autem legitimus remotor vocatur, l. i. §. apud hostes. eod. P.* nisi in iure cedat vel se excuset, *l. 3. §. quari potest, §. eod. Vlp. in tit. i. i.* Porro hoc modo ad proximiores primum deferitur tutela a lege, quod bona tutus administrari, nec melius consequari posse lex crediderit, quā ab eo, qui eadem ad se uolque peruentura aliquando speret, *l. i. de legit. tut. in P.* Et dehinc, quia equum est, ut is, qui lucrum sperat, one a quoque suscipiat, *l. secundum naturam de reg. iur. l. i. §. pro secundo, de cad. tollen. lib. 6. C. i. ut. ca. caritatem 12. q. 2. l. 2. §. sed cum in secundam, C. de furt.* Ut Iustinianus notauit in tutela libertorum deferenda patronis, *l. quia plerumque, de legit. patron. tutel.* Accedit & his omnibus actior inter proximiores amicitia & affectio, quae id suadet. §. *Addatur* §. *consideratio* reuerentiae in maiores, qui ius quoddam in minores propinquos natura ipsa obtinent. *leg. 1. de emenda. propinq. vnde & naturalis lex videtur proximiores ad tuitionem & emendationem minorum protuocare.* Quemadmodum etiam Romulea praesca lege, maritus qui ius animaduertendi in uxorem habebat, cognatos eius rei gratia in consilium adhibebat. Sic enim ait Dionysius Halicarnassensis, *lib. 1. antiq. Roman. Vxor si aliquid peccasset, poenas dabat ex mariti iuri arbitrio: de huiusmodi criminibus cognati cum ipso cognoscebant.* Eademque lex per omnia similibus Gallorum referatur apud Iulium Caesarem, *lib. 6. commentar. bell. Gall.*

11 §. *Legi* §. 12. tabul. tamen lex Solonis aduerfatur, quia in iubeatur, τὸν ἐπιτρόπον ἢ τὸν ἐπιφύλακτον ἐπιπέμπειν εἰς αἴαντα, id est, futurus heres pupillus non sit tutor. *Diog. Laert. in 1. in Solone.* Nā praetumebat ipse proximum agnatum cui de succedendo spes infecisset, infidiarum vitam eius. Et sic securitati pupillorum prospexit Solonem optimo iure tradit Alexander ab Alexan. *lib. 6. c. 10. genial. dier.*
 §. *Verum* §. & huic malo occurrunt leges, dum legitimus tutores cogunt satidare rem saluam pupilli fore, imo & pati omni patrone liberos adhibere ratione patrimonii & personarum causa cognita, *l. legitimus 5. de legit. tut. P.*

De Legitima parentum tutela. Cap. 10.

Lib. 1. Instit. tit. 18. Lib. 3. in prin. de leg. tut. P. Vlpian. in fragmen. tit. 11.

- 1 Legitima parentum & agnatorum tutela iuris fere eiusdem hodie, non olim.
- 2 Fiduciam quomodo emancipatione pater contraheret.
- 3 Emancipandi imaginaria fictiones sublatae.
- 4 Filiorum tutela patri est naturalis, & tolli non potest, & imbi rationes.
- 5 Tutela legitima filiorum etiam matri debita.
- 6 Mater luxuriose vivens privatur tutela filiorum.
- 7 Mater lege Claudia tutrix etiam fiebat, & praefertur omnibus tutoribus legitimis & dativis, non testamentariis, aut patri.
- 8 Auis & avia, & avia cum patre simul admittuntur in tutela nepotis.
- 1 Exemplo patronorum, ut ait Iustin. in §. 1. de legit. paren. tut. lib. 1. Instit. tit. 1. 2. post Vlpia. l. 3. de legit. tut. in P. excepta est alia quae & ipsa legitima vocatur. Nam si quis filium aut filiam, nepotem aut neptem ex filio, & deinceps impubes emancipaverit, legitimus eorum tutor erit. Parentum legitima tutela casu fere rationes admittit, quae agnatorum & cognatorum, hodie videlicet: quando sublata est, quod pertinet ad effectus patriae potestatis & emancipationis, omnis differentia, §. 1. 2. 3. de hered. ab inte. venien. coll. 9. tit. 1. cum sim. ibi nota. ut suo loco in successibus ab intestato dicemus Deo fauente. §. *At non* §. ita olim, lege 10. tab. delata tantū agnatis non cognatis successione, §. 1. de Senatus. Terul. §. 1. de legit. agn. success. patre emancipato filio agnato non existente, donec

inventa sunt fictiones a Iurisconsultis venditionum, quae adhibebantur imaginarie in emancipationibus, cum pater contracta fiducia cum emtore filium vendidisset, emissetque, atque ita tertia emtione, veluti seruum suum factum manumitte: et. Quo casu pro patrono habebatur, *l. in i. in §. §. patrem, si a par. quis fuerit manumiss. in P. Vlp. in tit. i. i. Caus. lib. 1. Instit. tit. 6. l. liberos, §. 1. de caput. dim. P.* & legitimam eius successione, *l. si ad patrem 10. de suis & legit. hered. in P. l. 2. §. obicitur ad Senatus. Terull. & tutelam qualem patronus in seruo manumiss. habet, §. 1. de legit. paren. tut. lib. 1. Instit. tit. 18. sibi res: rualle ceteratur ex interpretatione legis 12. tab. per leges facta: alioquin naturalis pater, non nisi ex iure praetorio, ad successione filii emancipati admittebatur, *d. l. si ad patrem, & d. l. i. §. patrem, si a par. quis fuer. manumiss.* Quod ius civile praescum dicitur, *l. 2. ad Senatus. Terul. & d. l. 2. §. obicitur, eod. in P.* quo vicem legitimi tantum tutoris sustinebat in filio impubere emancipato pater, *Vlp. in l. 3. §. fin. de legit. tut. in P.* §. *Sed* §. haec omnia antiquata sunt, & fictiones illae, imaginariae; venditiones ab emancipationibus explosae sunt, *l. si. de emanc. liber. C. §. praeterea cum 2. vers. seq. quib. mo. ius pat. pot. sol. lib. 1. Instit. tit. 12. §. sed quia stipulationes, de fideicom. hered. re. & itaque via licitum est parentibus filios emancipare sine ambagibus coram magistratibus. Et eadem iura nihilominus praestantur parentibus in bonis filii, eademque tutela ex manumissione in impuberis nascitur illis, quae solent dari patronis in bonis libertorum, *d. §. praeterea, vers. & tunc, & §. praeterea, quibus mod. ius pat. pot. sol. ubi exceptiones similitudinis adfert gl.* Et proinde hodie parentum legitima dicitur tutela in filios emancipatos impubes, *tit. l. de leg. par. tut. & §. primo, de fidei. tut. extensione facta legis 12. tab. id est, exemplo patronorum.* §. *Sed* §. & tutela haec naturalis patri est filiorum, quae nec emancipatione civili potest dirimi. Nec ita efficax est civilis ratio, ut vincat iura sanguinis, *leg. iura sanguinis, de reg. iur. in P. l. cum in adoptivis, C. de adop. l. cas. de cap. dim. aut ius cognationis naturale villo pacto minuire possit, l. ius autem agnationis, de pact. in P. &***

Naturam expellit furca licet, usque recurret.

Qui enim fieri potest, ut pater desinat esse pater, etiam illo volente, quae enim factio ipso sunt, pro infectis haberi non possunt, *l. in bello, §. facta, de captivis, in P.* Et natura patris est, diligere filios & supra omnem affectionem aliorum, eos benevolentia & defensione protegi, etiam plus quam propriam personam, *l. isti quidem, quod met. cau. P. l. si de cur. a. furio. C.* neque praesumendum est, tam saevum esse patrem, ut hanc naturam patriam, acti solemni & veluti professione impietatis, exiisse videri velit. Finis potissimus emancipationis est, fauor filii, ut sibi posthac non patri quarat, ut dum in potestate erat, *l. placet, de acq. hered. P. §. igitur, per quas perso. nob. acq. §. 1. per quas perso. nob. oblig. acq. l. cum oportet, de bon. qua. liber. cum sim. Et ideo beneficium illi pater dicitur conferre, *l. 1. de ingr. lib. C. l. 1. de offic. prator. lib. 1. P. tit. 43.* Absurdum autem esset, ut quod fauore alicuius introductum est, in eius odium & perniciem contorqueatur, *l. quod fauore, de leg. 2. C.* Sic dicimus privilegium militare in condendo testamento concessum minori militi, non tollere legem fauore eius latam ob imbecillitatem consilii, *l. si Rufinus 4. de test. milit. lib. 6. C. tit. 21.* Ex consuetudine diuersarum patriarum, decede patre vel matre nobili relicto liberis, superstes coiunx dicitur habere custodiam nobilem filiorum minorum masculorum, usque ad 14. annu. foeminarum usque ad 12. quae custodia quam dicunt, *gar de nobles* quasi tutela est, ideo hos tutores custodes & obseruatores, ad quos & tutela eius pertinet, dixit Vlp. in l. 3. *nec quisquam pater, de admin. tut. P. facti & lex Constantinus fin. §. minoris, de senen. pass. & restit.* Est & haec tutela consuetudinaria instar legitimae, ut ait Bald. *conh. 1. 4. incip. praemissis verbis, lib. 2.* Et in hac praefertur pater matri, & auis paternus auiae tam paternae quam maternae, *Bar. in l. si quis sub condicione, nu. 9. de testam. tut. Ang. Aret. in §. v. nico, in §. de legit. agnat. success.* Sunt consuetudines, quae tradant iuxta iuris communis dispositionem, huiusmodi tutores seu custodes guardia nobilis non facere factus suos bonorum minorum quos habent in custodia, pendente minoritate, ut apud Caluimontenses, *tit. 1. art. 6. Blesenses in de guardia & ballivis, art. 41.* Alibi, ut apud Barroducos, titulo de statu & iure personarum, in eorum consuetudinibus: pater, mater, auis, auiae, qui custodiam nobilem suscipiunt minorum, faciunt sua mobilia, & factus suos hereditatis minorum, pendente tempore guardia, quae durat usque ad 14. annum masculorum, & 12. foeminarum cum onere tamen, ut teneantur minores alere & ornare iuxta*

conditionem domus, & soluere debita tam realia quam personalia & immobilia ei iure patris familias tueri & coleere. & in statu decenti conseruare. Et dummodo qui habet hanc gardiam, non transeant ad secunda vota: quo casu faciunt quidem perceptos fructus suos, sed de mobilibus reddunt minoribus rationem. Habet hoc ipsum ius gardiæ nobilis, Rex Gillia in Normania si quando minoribus filiis relictiis decedat aliquis nobilis, fructusque lucratur, & cedit eos cui vult vsq; ad tempus pubertatis: cum onere vt iuxta conditionem & qualitatem familiæ minoribus de omnibus prospiciatur, & rebus eorum. Subinde, si patroni seruorum manumissione cuiam eorum si impuberes sint abiecit non videntur, & subire illorum tutelam debent, §. 1. de legi. patro. tute. multo magis & parentes liberorū mino. um emancipatorum: saltem æquali ratione, quod patroni & parentes, & liberi & liberi emancipati fere eodem iure reguntur, tit. in P. & C. de obseq. a lib. & libert. parent. & patron. prestand. Alioquin illis interdicienda esset emancipatio, vt immanitatis exercenda instrumentum: præsertim, quia, vt ait Diocletian. & Maxim. abdicatio, quæ Gæco more ad alienandos liberos vsurpabatur, & antea sic dicebatur, Romanis legibus non comprobatur, l. abdicatio 6 de patr. por. lib. 8. C. tit. 47. Dion. Halicar. in 2. antiq. ¶ Et quæmadmodum a patre, dici non possunt filii, sic neque ab ea paterna sollicitudine possunt eximi. In matre certe sublati præscripti prohibitione, quæ illam a tutela arcebat, l. 1. quando mul. tut. offic. fun. pas. lib. 5. C. tit. 35. l. iure nostro de test. tut. in P. l. fin. de tute. in P. adhuc firmatur paterna emancipantis tutela: nam mulieres filios non habent in potestate, §. siemina, de adop. l. nulla. de suis & h. u. hered. Et tamen ista si velint, tutrices filiorum esse possunt l. si. quan. mul. tut. offic. §. c. & aua quoque. Atque vnum illis sufficit, videlicet vt a secundis nuptiis abstinere, quibus interuenientibus finitur tutela. Et remissum sacramento illis, quod ante præstabant, renuntiantes nuptiis & Velleiano aub. sacramentum, & aub. matr. & aua. C. quand. vul. tut. of. §. c. ex his, de be. ed. ab int. vin. coll. 9. qui corriguntur in sacramento per §. propterea, ut vt sine p. obib. matr. debet. §. cred. §. c. coll. 7. cons. 4. in aub. Et dummodo etiam mater honeste vixerit. ¶ Nam ¶ in luxuriose viuentem statuta sunt eadem pœnæ, quæ in transeuntibus ad secundas nuptias, Bar. Bal. Ang. & Sa. y. in l. in his solis. C. de reuoc. don. Ant. Aret. in tit. de legi. patro. tute. in si. facit l. fin. C. quan. mul. off. §. c. ubi. natiuitiam suam in altam conseruat. §. c. & ideo priuatur tutela. ¶ Lex etiam ¶ Claudia feminarum legitimas tutelas sustinet, vt ait Vlpianus in ti. iur. tit. 11. Et hodie præferunt mater & aua si velint, & petant tutelam filiorum, legitimis aliis tutoribus omnibus & datiuis: non autem testamentariis, in aub. matr. & aua d. tit. quon. mul. §. c. neque patris si super sit pupillo, l. ubi. matr. que am. sis. viri. eod. ¶ Admittuntur ¶ tamē simul aua & aua & aua cum patre in tutela nepotis, vt notat Accurs. in d. aub. matr. in ver. matr. & in ver. testamentariis. in fin.

De Patronorum legitima tutela. Cap. 11.

Instit. lib. 1. tit. 37. l. 3. de legi. tut. 7.

- 1 Patronorum tutela liberorum ex lege 12. tab. per extensionem.
- 2 Liberti Orcini quos habeant iutores.

¶ Ex lege duodecim tabul. ¶ liberorum & libertarum tutela ad patronos libe. ofque eorum pertinet, videlicet nõ ex verbis legis, sed ex mente, per interpretationem verborum, in §. 1. de legi. patron. tute. l. 3. de legi. tut. in P. quæ ad agnatos deferrebant ab intestato successiõnem agnatorum, & consequenter curam eorum: vt idem intelligatur in patronis, ad quos ab intestato successio liberorum potest peruenire, §. 1. de successio. libero. ¶ Proinde ¶ qui ex senatuconsulto Rubriano peruenit ad libertatem, non habebit tutorem eum qui rogatus est: sed Orcinus libertus effectus pertinebit ad familiam testatoris. In qua specie, incipit tutela ad liberos patroni primos pertinere, quæ ad patronos non pertinet: quod quidem in c. in lib. Orcinis locum habet, testamento manumissis, vt eisdem verbis scribit Vlp. in l. 3. de legi. tut. in P. Quid sit Orcinus libertus iam diximus in tit. de liberis.

De Fiduciaria tutela. Cap. 12.

Lib. 1. Instit. tit. 19.

- 1 Continuatio cap. Fiduciarii iutores qui, eod. §. 3.
- 2 Fiduciaria tutela & patronorum differentia.

3-4. Fiduciaria tutela quare dicitur.

5 Frater lege 12. tabul. non eras legitimus tutor fratri emancipato, quare hodie contra.

¶ Accedit tractatio ¶ de fiduciaria tutela, velut appèdix ad superiorum parentum præc. me explicatam, dum i. l. c. u. patris tutoris, qui emancipauit nepotes vel filios minores, & mortuus est ante ætatem legitimam eorum filii eius alii si virilis sexus superhnt, fiduciarii tutores filiorum suorum, nepotum videlicet a patre emancipatorū, vel fratris vel fororis, vel ceterorum efficiuntur: si modo perfectæ sint ætatis & illi, §. 1. & si. de fiduc. tute. explicat optime Theoph. cod. tit. lib. 1. Insti. iur. tit. 19. ¶ Quod non ¶ potest dici de tutela liberorum minorum, mortuo patrono, quæ pertinet ad filios patroni, vt ad legitimus, non vt ad fiduciarios. Et ratio diuersitatis est, ex eo quod liberus si seruus mansisset, eodem iure vtique remansisset apud liberos domini post mortem eius, id est, eiusdem status post mortem, ac in vita domini fuisset. At contrarium in filio, qui si in vita patris non fuisset emancipatus, tempore vitæ in eius potestate quid fuisset, at post mortem nequamquam, nec in fratrium potestatem recideret, neque ideo in tutelam, §. a qui. cum 2. seq. de fiduc. tut. Neque ius, quod ex emancipatione filii habet patens, ad alios filios, vel successores transfert. l. 1. §. liberos, si a pat. quæ fuer. manu. lib. 37. P. tit. 12. in manumissione autē serui diuersum est, quæ transfertur ius in liberos, l. filii 9. de iur. patro. eod. lib. tit. 14. l. si operarium 29. de oper. libert. lib. 38. P. tit. 1. l. vni. §. fin. autem. de latim. libert. toll. ¶ Vlpianus, Qui liberum caput, qui in tit. tit. 11. mancipatum sibi, vel a parente, vel a coemptore manumissit, per similitudinem patroni tutor efficitur, qui fiduciarius tutor appellatur. ¶ Fiduciarii ¶ porro hic tutores dicuntur, habita ratione fiducia seu fidei contractus in emancipatione, seu pacto, quo diximus contractam fuisse fiduciam in parentum tutela. Alii referunt ad fidem, quam pater & lex habent fratri propter propinquitatem sanguinis, eum fratris minoris tutelam non repudiaturum. Vtque intentia probabilis est: cum fiducia, & fiducia: ius a fide habitadicitur, Tabolen. in l. Senus Satornius 4. ad Senat. Trib.

¶ Frater ¶ quidem iure antiquo erat tutor fratri legitimus, si ante mortem pater non emancipasset, quia agnatus proximus fratri minori, l. tutor. ad Senat. Trib. Velleia. l. fin. C. de legi. tut. ad dnm emancipabatur, non poterat talis esse, quia emancipatione capite minutus perdebat ius agnationis, l. tutela, de cap. diminut. nec ad emancipati intestati successiõnem sui vocabatur iure ciuili vel lege duodecim tabularum sed per prætorem per bonorum possessionem in vnde cognati, §. si. de legi. agnat. sui cess. cum similib. Non autē erat capitis minutio, cum morte patris quis sui iuris fiebat, l. si filius, §. si. ad Senat. Trib. Maced. & ideo tunc nõ definebat esse agnatus. Ceterum hodie cum cognationis & agnationis, vt ante dnm in legitima tutela differentia expuncta sunt, & fratres quoque emancipati suis succedant, & contra emancipatis sui ex lege postea introducta, l. meminimus C. de legi. hered. fratres dicimus quoque minorum fratrum emancipatorum viuente patre post mortem eius legitimus tutores, hoc est, auctoritate legum vocatos, retenta quoque ratione legis 12. tabul. vt quia ad ipsos successio deferenda est, & tutela quoque petueniat, l. quo tutel. de reg. iur.

De Datiuâ tutela, & de Attilianis, aliisque tutoribus. Cap. 13.

- 1 Tutor datiuus quando constituitur.
- 2 Datus nõ datur iutores quando testamentariis, vel legitimi sunt: & si dentur illis non excusantur, periculum non ad datos, sed ad testamentarios vel legitimos tutela pertinet.
- 3 Tutela datiuâ non datur habenti alium tutorem.
- 4 Tutor non datur, tutorem habenti, nec curatorem habenti, curator.
- 5 Datus tutela decernitur, vel petitione procedente, vel officio indicis, quomodo.
- 6 Mater tenetur filio etiam naturalibus tutores petere, aliquem eis non succedat.
- 7 Tutores filio patronorum libertus cogitur petere.
- 8 Tutores qui possunt, sed non coguntur, pupillis petere.
- 9 Tutores clarissimarum personarum, a quibus eligi & dari possunt.
- 10 Tutores interdum peti dari & curatores creditorum.
- 11 Tutores non habentibus & nerane petentes dantur interuallâ magistratibus.

Marci eorum legatis, moderatoribus prouinciarum, eis dare qui eiusdem prouinciae essent, vel ibi haberent domicilium, l. 1. de tutor. dat. ab his. Et Paulus iam responderat. vbi absum ex loco vbi tutor potest dari, magistratus, qui tutores dare possent, de curionibus iuberet dare, dum moas legitime conueniant, l. vbi absum. 19. de tutor. & curator. dat. ab his. P. Iustinianus postremo loco sancit, ut nec expectata iussione praesidium, si facultates pupilli vel adultis usque ad quingentos solidos valeant defensores ciuitatis una cum religiosis antistite ciuitatis, vel alias publicas personas, id est magistratus, vel iuridicum Alexandria ciuitatis, tutores vel curatores creare, cum legitima cautela, id est, in periculo eorum qui recipiunt. §. nos autem, de Antist. iur. Nonel. 15. Antistites etiam hic Iustinianus sacros, capaces notionis tutelae & tutorum facit, videlicet ea ratione, qua alibi in l. tam domentis. 2. 1. de episc. aud. libr. 1. C. tit. 7. vult & antistitis sententia, dotes & nuptias filiorum furiosorum & amentium definiti & statui: quia orphanorum & miserabilium personarum cura & inspectio, sollicitudini episcopali iniuncta est, l. i. eod. C. vt causa Dei. Quia domus custodit aduenas, pupillum & viduam suscipiet. Psal. 145. At citra hanc misericordiam & necessitatis causam, hodie forsitan antistes se non immiscere dationi, nisi in defectum secularis iudicis: quo casu deuoluere potestas ad ecclesiasticum, c. ex tenore, & c. licet, de for. compet. Exceptis locis vbi habet iurisdictionem temporalem, vbi proculdubio potest, c. si duobus, de appell. Vult & Iustinianus in curatoris furiosi iuramento antistitem adesse in prouinciis & locis vbi est. l. final. §. sed cum antiquitas, & §. in prouinciis, de curat. furio. lib. 5. C. tit. 70. Si pupillus tamen sit, clericus secundum Bartolum in l. de tuto. dat. ab his. & c. tutor ei dari debet per iudicem ecclesiasticum, non per laicum: quia datur potissimum tutor personae, non bonis.

18 ¶ Verum si laicum dare non potest, quia iurisdictionis episcopi non est, antistitem de episc. & cler. sed clericos alios vel religiosos, eosque iure canonico, ca. peruenit. 86. dist. 1. non ciuili, antist. & reuerendos de episc. & cler. Poterit & laicos nominare iudici seculari, quos subire tutelam secularis cogat: vt notat Ioan. Faber & Angelus, Ioan. Faber in §. 1. nume. 4. & ibi Ang. Arctinus, in nu. 10. de Antist. tutor. ¶ Cuius tamen loci magistratus huiusmodi esse debent, qui creare possint tutores, an domicilii pupilli, an facultatum, an vtriusque, an alieni etiam ab illis, non vnicam habes analyseos speciem, sed distinctione sustulit. Consentiant quidem omnes: non nisi iurisdictionis pupillis tutores per magistratus dari posse, quia lege ita expresse cautum, l. neque a praeside, §. qui dare iur. vel cura, poss. lib. 5. C. tit. 34. l. 1. §. fin. de tut. dat. ab his, in P. At quomodo iurisdictionis iudicis dicatur pupillus, non in omnibus consentiunt interpretes. Ergo dicendum, si pupillus bona & domicilium habeat in vno municipio, vel alio loco, proculdubio iudex eius loci tutorem dat: si in altero loco moretur, & alibi domicilium habet, iudex vtriusque loci potest dare, l. 1. vbi per. tuto. C. l. pupillo, & l. 1. §. 1. de tuto. & curato. dat. ab his, in P. Si tamen, inquit Ioan. Faber in §. 1. de Antist. tuto. num. 3. Alter alterum praenerit, praerentione cessat potestas alterius iudicis: quod si de praerentione non constat, vel concursu se impediunt, nisi conueniant. l. duo sunt Titii, de testam. iur. Vel, quod Faber sequitur, quilibet in iurisdictione sui iudicis administrabit, l. 2. C. de testa. iur. Si tamen in vna prouincia bona & originis domicilium in alia tantum, aut ibi etiam bona habeat: tunc qui est datus in loco domicilii, vbi que poterit administrare. Siue datus fuerit a testatore, quod caret dubio, siue a iudice, l. 2. de excusat. tuto. C. §. datus, eod. ap. Iustin. nisi datus se excuset de bonis extra prouinciam tractandis, quo casu recte eius loci iudex prospiciet de tutore, l. non solum, §. qui testamento, & l. propter, §. licet, & l. in respectu, §. cum oriundus, de excusat. tuto. l. magis puto, §. illud, de reb. eo. qui sub tut. in P. Quod si pupillus in aliqua prouincia moretur, & in alia habeat domicilium originis & bona, iudex qui cognoscit in loco vbi moratur, debet hanc quaestionem reiecit tractandam ad locum domicilii, l. vnic. per. tuto. C. arg. l. cum vnus, §. is qui, de bon. aucto. ind. possid. in P. Et eorum que notantur a glos. in l. heres absens, §. 1. de iudic. in P. Bartolus tamen dixit pupillum, etsi iudicio careat, posse sibi constituere & eligere domicilium aliquo in loco, vt possit ita habere tutorem, Bartolus in l. 1. de tuto. & cur. dat. ab his. Sic Azo tradit, pupillum extra domicilium existentem, cum litem mouere alibi vbi est desiderat, posse ratione eius litis, & ad illam legitime tractandam, petere ibi sibi tutorem dari, Azo in l. 1. qui per. tut. C. in Summa. Similiter si pupillus alicubi conueniatur, iudex eorum quo vocatus est, etsi iudex secundum ea quae diximus extra domicilium non sit idoneus, e-

ius rei tamen ratione potest tutorem dare, l. si. §. 1. & ibi in corp. de administrat. tutor. libr. 5. C. tit. 37. Bartolus dicit l. 1. de tut. & curat. Quia ratione litis, videtur res fore sui esse: quibus enim iurisdictione permittitur negotii, his & omnia permissa censentur, sine quibus expediri non posset, l. 2. de iurisd. omni. iudic. in P. l. final. de officio eius cui mand. est iurisd. in P. Neve contentia causae diuidatur, l. nulli, C. de iudic. aut lis protrahatur, dicit l. final. §. 1. de administrat. tutor. C. Et ita plene intelligimus iuridicos prouinciarum, posse tutorem in eo casu dare subditis alterius iurisdictioni, si ad eos lis deuoluta sit, & ita ratione consequentia: Nam aliter non possunt, inquit Faber Senesc. halli subditis Baronum dare, nisi in defectum & negligentiam illorum, Faber in §. 1. num. 6. de Antist. tuto. In comitiis Augustae Vindelicorum anno 1548. in prouincia Germania habita in his comitiis, art. 1. sub Carolo 5. Casare statutum est, ne singuli tutores vel curatores, siue testamentarii siue legitimi, datus vel ordinati iudicialiter, se tutelae administrationi ingerant, nisi a magistratu ipsius antea decreta & commissa fuerit. Et vt postea teneantur de bonis omnibus mobilibus & immobilibus, creditis, debitis, literis, & regitris inuentarium conficere: & iurare quod pupillorum ac minorum suorum rebus, ac bonis personisque eorum, fidam & honestam custodiam adhibebunt.

¶ In petitione ¶ tutoris, ad quam secuta datio, si erratum in facto sit, non valet datio, l. tutor, 10. de tutor. & curat. dat. ab his, in P. Ante dationem inquisitio facienda est, §. sed hoc iure vnum, de Antist. tuto. l. 2. & §. 1. in confirmando, & §. de confirm. tutor. vt diximus: dehinc, si absens detur tutor vel curator, dare operam debet, vt nuntiatio ei fiat intra triginta dies, l. fin. de tuto. & cur. dat. & c. in P. Nam ab ea denuntiatione incipiunt currere tempora 50. dierum exculationibus concessorum, l. si re, §. quinquaginta, & §. oportet, de excusat. tutor. Postea satisfatio exigenda ante administrationem, vt diximus in officio tutoris.

¶ Qui ¶ autem dari possint tutores a magistratibus, satis apparet arbitror ex his, quae diximus proprio capite antea. Porro omni die tutor dari potest, l. nec mandante, 8. §. dari tutor, de tutor. & curato. dat. & c. in P.

De tutoribus honorariis, & notitiae causa datis. Cap. 14.

- 1 Tutorum alia diuisio.
- 2 Honorariis tutores qui, & quando tutelae onere tenentur, & eorum officium.
- 3 Notitia causa tutor datus quis, periculum & officium.

¶ Nec ¶ tutores quidam sunt quibus administratio tutelae conceditur, alii qui honorarii dicuntur, alii qui notitiae causa dati dicuntur, vbi in l. quod si forte, l. §. 1. de solutio. lib. 48. P. tit. 1. De his qui administrant, vel administrare debent, potior est & praecipua in hoc tutelarum tractatu quaestio. Et de his dictum iam est. Honorarii tutores sunt, qui non gerunt tutelam, sed ad duntur gerentibus, vt sua auctoritate eos in defensione pupillorum iuuent, & negligentiam accutiunt: datur vel a testatore, vel a iudice, qui tamen immunes a periculo tutelae non sunt, l. si quis tutor, §. quod ergo, de rit. nupt. in P. Ita tamen si ex vltis facultatibus tutorem qui male administrat: ipsi non soluendo inuenti sunt, etsi male administrantes non fecerint inspectos, ob negligentiam videlicet: cum illorum munus sit obseruare actus tutorum gerentium, & saepe ab illis rationem exigere, & sollicitudinem qualiter conuertentur: & si pecunia sit, curare vt deponatur ad praediorum comparationem l. 3. de administr. tutor. lib. 26. P. tit. 7. Horum quoque auctoritate recte a pupillo negotiageruntur, l. pupillum, de acq. hered. l. quod si forte, §. si de solutio. Non tamen in dicitur honoris causa datus, qui ita datus est, vt rationes ab aliis gerentibus acciperet, Papini in libro nostro, 26. §. honoris, de testa. iur. aliud enim est rationem ab aliquo expolcere, nam hoc tantummodo honoris est videlicet, audire quid, & quomodo gesserint tutores, & consilium illis dare in faciendis: aliud rationes accipere, hoc est, gesti monumenta & actus, & subductionem calculi, & ratioctia penes se habere, vnde hic gestio quaedam est, & administratio. Non autem quando rationem tantum exigunt generaliter diligentiae. Notitiae ¶ causa ¶ datus dicitur tutor, is qui ad instruendos conutores, scilicet de rebus & negotiis testatoris vel pupilli, datur: cui & solui potest, quia & hic vt & honorariis si velint, administrare possunt, nisi interdictum sit nominatum, d. l. quod si forte, §. sunt quidam, & §. qui notitia causa, de solutio. Et hic etiam notitia causa datus, perinde

inde in omnibus administrationibus & accessionibus iure conueniri potest, atque ceteri tutores, qui eodem testamento dati sunt, l. quero. 32 §. 1. de testa. iure in P. l. de peric. tuto. lib. 5. C. tit. 38.

Quibus modis tutela finiat. Cap. 15.

Lib. 1. Instit. tit. 22. Lib. 5. C. tit. 60.

- 1 Pupillorum vel tutoris voluntate tutela non finitur, sed aliis modis.
- 2 Tutela finitur pubertate pupilli. Et pubertas quomodo probetur.
- 3 Tutela secundo finitur capitis diminutione tutoris. Et §.
- 4 Capitis diminutio quid, Et quotuplex, quidve maxima, media & minima.
- 5 Capitis diminutio pupilli etiam minima soluit tutelam.
- 6 Tutela tertio soluitur morte naturali pupilli, vel tutoris.
- 7 Tutela quarto soluitur tempore tutori constituto.
- 8 Tutores dari possunt ad certum tempus, ex certo tempore, & sub conditione.
- 9 Tutela finitur quinto remotione tutoris susp. l. i.

Tutela ¶ non finitur ex voluntate pupillorum l. 2. C. quan. tut. vel curat. esse debet, sed aliis modis lege & moribus introductis: vel habitatione personarum, vel minorum, vel administrationis. Neque etiam sola voluntas tutoris se tutela abdicantis sufficit, nisi quo oportet modo fiat, l. legatus Cesaris, de offic. praesid. in P. Finitur ¶ itaque tutela, pubertate adueniente pupillorum §. 1. quibus modis tut. fini. lib. 1. Instit. tit. 22. l. si. C. quan. tut. vel cur. Et c. lib. 5. tit. 60. Quae olim probabatur ex natiuitate scriptura & aliis legitimis probationibus l. 2. de excus. tutor. & per inspectionem nudati corporis, quae tamen formula hodie hic improbata est. vt turpis: & definita aetas 12. annorum femininis, 14. masculis, pro pubertate constituenda. d. l. si. d. tit. quan. tuto. §. 1. qui mod. tut. fini. l. 4. de ret. nup. l. qua aetas, de test. amen. Macrobi. l. 1. in som. Sc. pro 6.

¶ Secundo ¶ finitur tutela, Capitis diminutione tutoris, per quam libertas aut ciuitas amittitur, §. sed & capitis diminutione. qui mod. tut. fini. ap. l. i. in P. Ita hic caput aut status personae est §. seruus autem, de cap. dimini. ap. l. i. in P. qui habet in se libertatem, ciuitatem, & familiam: Et capitis diminutio, status huius prioris in alium commutatio, §. 1. eod. l. eod. in P. vel status huius ademptio.

¶ Itaque ¶ diminutio capitis triplex, l. si eod. Maxima, si ciuitas aut libertas adimitur §. maxima eod. vt si quis seruus pœnae fiat atrocitate sententiae, vt damnatus ad bestias, l. aut damnus §. 2. de pœn. in P. & potissimum quando sententia vita adimitur. l. qui ultimo supplicio, 29. de i. en. in P. Nam hodie alioquin nemo bene natus, ex sententia exilii vel deportationis seruus pœnae fit, anth. sed hodie, de donati. in. vir. Et vxo. Nisi ingrati liberti reuocentur

in seruitutem, l. 2. de liber. Et eor. lib. C. vel liberi ad pretium participandum venditari se passi sint, diximus in seruis, ex. tit. quib. ad. lib. procl. non lic. nam hi capitis maximam diminutionem patiuntur, d. §. 1. de cap. diminutio. Minor capitis diminutio vel media est, quando ciuitas quidem amittitur, libertas vero retinetur: vt si aqua & igni interdictum alicui, vel si quis de portetur, d. §. 1. Minima est cum libertas & ciuitas retinetur quidem, sed status mutatur vt si alterius iuris seu potestatis quis fiat, veluti arrogatione & adoptione. l. 3. eo §. minima. eod. ap. l. i. in P. aut emancipatione. Et ita vt ait Aulonius in G. yphr:

Triplex libertas, capitisq. diminutio triplex lex.

Vocat autem capitis diminutionem Cicero in Verrem, ademptiōnem de capite. Et ciuem indemnatum integri esse capitis dixit, Cic. in P. sonem. Agnationis ius cum obtrinebat in tutelis, capitis diminutione tollebat: & ideo & tutela ex lege duodecim tabularum corruerat etiam ob minimam, §. sed agnationis, de legit. agnat. iure. Hodie quando ex nouis legibus legitima tutela defertur in re cognationis, ideo semper tutela non perimitur ex omni minima capitis diminutione tutoris, l. i. de cap. dimini. l. 4. C. de legit. tut. quia cognationis ius non soluitur minima diminutione, soluitur autem maxima & media, quod pertinet ad iura successione & tutelarum, §. fin. de cap. dimini. §. sed & capitis, quib. mod. tut. fini. l. 1. C. de here. insti. l. 1. in fine, ad Tertium. P. Pupilli ¶ pupillae ve omnis capitis diminutio etiam minima tollit omnes tutelae, d. §. sed & capitis, Et §. item finitur, quibus mod. tut. fini. l. si arrogari. de tutel. in P. l. fin. C. de auth. praesent. l. legitimam tutelam, de legit. tutor. P. Si tutor quoque in adoptionem se dederit perit legitima tutela eius, non aliae, d. §. sed & capitis, l. i. uel uel, de capitis dimini. P. Ad seruitutem pertinet capitis hostibus, ideo & eo casu finitur tutela, §. item finitur quib. mod. tut. fini.

¶ Finitur ¶ tertio tutela, naturali morte tutorum vel pupillorum, §. simili modo, quib. mod. tut. fini. Verum morte tutoris legitimi, tutela legitima in eius liberos, si idonei sint, transferri videtur: non autem aliae tutelae: testamentaria vel datiuā, l. tutela vt plerumque, de tutel. P.

¶ Quarto, ¶ ad tempus, vel sub conditione constituto tutore, ¶ tutela elapso tempore vel cedente die perimitur, §. sed & si, uerf. praeterea & §. pen. quib. mod. tut. fini. Receptum enim est tutores dari posse ad certum tempus, vel ex certo tempore, vel sub conditione, §. ad certum qui testa. tuto. dar. pœf.

¶ Finitur ¶ & quinto tutela, quando tutores remouentur vt §. suscipe l. i. §. final. quib. mod. tut. fini. Sed haec haec tenus de tutoribus seorsum De curatoribus nunc agamus. Porro de actionibus que pro tutela & cura dantur, postea sequente libro, Deo fauente, in fine tractabimus.

DE CVRATORIBVS ET CVRATORIVM, LIBER XIII.

De Differentia & Conuenientia tutelae, & curae, & quot species curae. Cap. 1.

- 1 Tutor gerens finita tutela tenetur, vt negotiorum gestor.
- 2 Cura quid, Et quomodo differat a tutela: quoad hanc praecipue bonorum tutela personarum.
- 3 Cura & tutela conformitas.
- 4 Cura & tutela differentia.
- 5 Curatorum species, illorum minorum, furiosorum, &c.
- 6 Communia omnibus curatoribus, satisfactio, inuentarij confessio, pœssent et suspecti remoueri, personalia gerere munera.

Quam ¶ in suam tutelam peruenit minor, desinit officio suo fungi tutor, neque amplius talis dicitur: etsi in administratione sua perseueret tunc non tutela actione, sed negotiorum gestorum Iulius Paulus teneri eum pupillo respondit, lib. 1. recipi. sent. tit. 4. c. 1. Exemplo eius qui pro tutore vel curatore minore se gerit, eodem ubi, sup. c. 8. ¶ Sequitur ¶ autem tutela cura, quia cura est tutela bonorum potissimum, & per consequentiam personarum: vt tutela praecipue personarum, & per consequentiam bonorum l. scientia, 20. de rit. nup. in P. l. in copulanda, 8. C. de nup. l. consilio, 7. de curat. sur. C. In multisq. conueniunt, & fere omnia q. de tutoribus pupillorum dicta sunt, in curatoribus minorum locum habent l. 1. de admini. tut. l. si tutor, 1. C. eo. ¶ Et ¶ tituli qui de tutoribus pollicentur tractatione, adiungunt & curatores: vt in epi-

graphice, de administratione tutorum vel curatorum: de tutoribus & curatoribus datis ab his, Et c. de excus. tut. vel curat. cum simi. Dantur & ab iisdem magistratibus curatores, a quibus tutores, §. 1. de curat. excepta causa testamenti, l. 1. in §. si de testam. iure, quamuis & in testamento datus confirmetur per inquisitionem, l. de creationibus, de e. i. s. eod. C. Quinimo & saepe simul sint, & cum habenti tutori tutor superaddi non possit, curator tutela iugitur, §. interdum de curat. l. 2. §. in quib. caus. tuto. hab. cura der. post. l. 5. C. tit. 36.

¶ Differunt ¶ tamen in paucis, & proinde seorsum cura singularia necbus tractanda sunt. Nam vt dixi proxime, tutor testamento datur curator non vtrique sine confirmatione. Secundo, tutor inuitis datur: curator minime praeterquam in litē, §. item inuiti, de curato. l. 3. §. pen. de tutel. in P. Tutor tertio rebus omnibus & vniuersis tantum pupilli datur, §. datus de excus. tuto. curator & vniuersis & singulis dari potest, §. 1. de curator. Quarto, tutor principaliter personis datur: curator rebus, l. scientiam, de rit. nup. l. cum plures, 12. §. 3. de admini. tut. in P. l. in copulandis, C. de nup. Quinto, maior potestas tutoris, quam curatoris d. l. in copulandis. Sexto, tutores in negotiis contrahendis interponunt auctoritatem: curatores tantum consensum, l. cum in vna, 17. §. 1. de appellat. Et relati in P. sub. de auct. tuto. Et cor. sen. curat. in P. Non eget enim approbatione personae minor, qui legitima habere dicitur, dum in suam venit tutela. Sed eget consensu ratione conseruationis terū curatoris necessario ad instar auctoritatis, si alienet: non a. si quareat, quia sine curatore recte contrahit, & se obligat,